

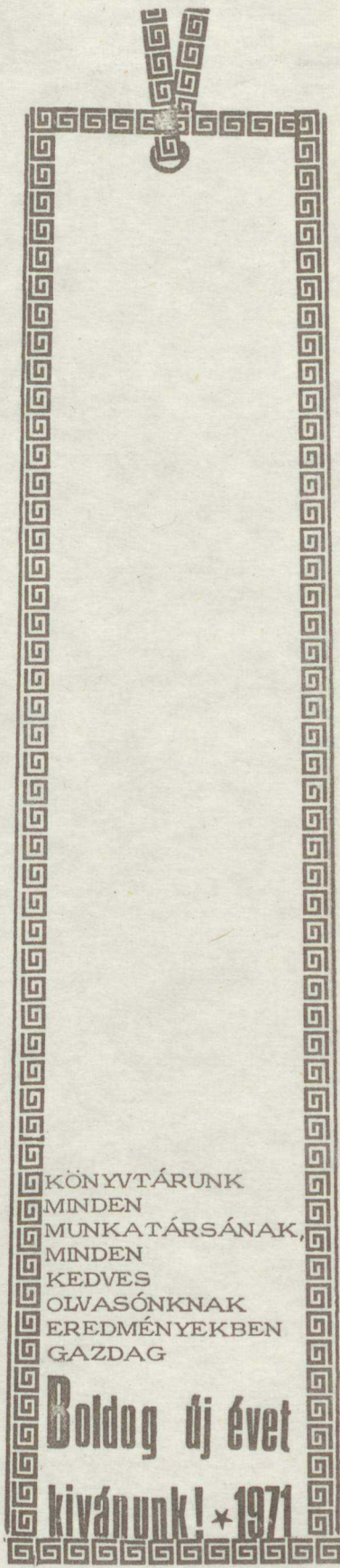
46.359

KÖNYVTÁRI

híradó

november 1970 december

KÖNYVTÁRUNK
MINDEN
MUNKATÁRSÁNAK,
MINDEN
KEDVES
OLVASÓNKNAK
EREDMÉNYEKBEN
GAZDAG

Boldog új évet
kivánunk! * 1971

KÖNYVTÁRI Híradó

A FŐVÁROSI
SZABÓ ERVIN KÖNYVTÁR KOZLONYE

XIV. évf. 6.sz. 1970 november - december

TOVÁBB A LENINI ÚTON

AZ MSZMP X. KONGRESSZUSÁRÓL

Óriási érdeklődés előzte meg a párt X. kongresszusát. Voltak - és nem kevesen - akik azt hitték, hogy a kongresszus bővelkedni fog a szenzációs bejelentésekben.

A kongresszus legnagyobb szenzációja az volt, hogy nem volt szenzáció. És ezt nagyon pozitív eredménynek tekinthetjük.

Munkásosztályunk, dolgozó népünk megrázkódtatás nélküli, stabil politikát követel; a fokozatosság és a folytonosság elvén alapuló állandó fejlődést; a tudományra, a műszaki - technikai fejlődésre és a realitásokra épülő tervezést; elvhű és következetes párt- és államvezetést; ingadozás nélküli harcot a visszahuzó és előreszaladni akaró, a mindenféle elhajlók ellen; szocialista törvényességet, amely nem bünteti a vétleneket, de lesújt mindazokra, akik tételes törvényeinket megszegik. Népünk emberhez méltó módon akar élni és egyre nagyobb mértékben óhajt részesülni az anyagi és a szellemi javakból. Elutasítja a nacionalizmust, a sovinizmust, az antiszemitizmust, a cionizmust és a fajgyűlöletet. Szenvedélyesen megveti az imperialistákat, akik a bitorolt hatalom megtartásáért és növeléséért tűzbe borítják a világ különböző térségeit. Harcol az erősebb dzsungeltörvénye ellen, a kolonializmus és a neokolonializmus ellen, s erejéhez mérten támogatja a szabadságukért és nemzeti függetlenségükért harcoló népeket. Tántorithatatlanul küzd a népek megbékéléiséért, a teljes leszereléséért, a bé-

kéért. És mivel a Magyar Szocialista Munkáspárt fogalmazta meg ezeket az elveket és következetesen harcol megvalósulásukért, azért támogatja a pártot nemcsak a kommunisták hatszáz ezres serege, hanem a pártonkívüliek túlnyomó többsége is. A kongresszusi küldöttek, a párttagság, az egész nép azt követelte a párttól, hogy maradéktalanul, de következetesebben folytassa ezt a politikát, haladjon tovább a lenini úton.

A X. kongresszus határozata "A párt munkájáról és a további feladatokról", ennek a bevált és nagyszerű eredményeket hozó politikának folytatását határozta el. A párt vezetői őszintén, nyíltan beszéltek az előttünk tornyosuló problémákról, az elkövetett hibákról és a még meg nem oldott feladatokról is. Ilyen leplezetlen őszinteséggel csak az a párt nyilatkozhat meg, amelyik tudatában van igazának, erejének és feltétlenül számíthat a tömegek támogatására. A valóság kendőzetlen feltárása eredményezheti csak a meglevő hibák és hiányosságok kiküszöbölését. A X. kongresszus sikerének egyik titka az, hogy nem volt titka. A televízió nagyszerű közvetítései lehetővé tették, hogy egész népünk magábaszivja a kongresszus mondanivalóját és atmoszféráját. Akinek nincs titkolnivalója, az bátran kimondhatja az igazságot.

A kongresszus munkáját a tenniakarás, a felelősségtudat és a reális helyzetfelmérés jellemezte. A párt csak olyan és annyi feladatot tűzhet a dolgozók elé, amelyek áldozatkész munkával megvalósíthatók. A X. kongresszus az országépítés és az emberformálás új feladatait fogalmazta meg. A lehetőségek józan számbavétele dominált a tanácskozáson. Ennek illusztrálására csak egy példát említek a sok közül. A kongresszust megelőző vezetőségválasztó taggyűléseken többen felvetették, hogy új alkotmány létrehozására van szükség. Az új alkotmánytól azt várták, hogy a Magyar Népköztársaság szerintük túlhaladott fogalmát meg kell változtatni és azt Magyar Szocialista Köztársasággal kell helyettesíteni. A kongresszus ezt a javaslatot elvetette, mert a névváltoztatás nem tükrözné a valóságot. Mi még nem fejeztük be a szocializmus építését, mert a szocialista társadalom termékbőséget, jólétet, magas kulturális színvonalat, a szocialista demokrácia széleskörű kibontakozását jelenti. A mi feladatunk a IV. ötéves terv időszakában az, hogy magasabb szinten folytassuk a szocializmus építését.

A kialakult valóság tudomásulvétele jellemezte a kongresszus hangvételt a külpolitikai és a nemzetközi munkásmozgalom időszerű kérdéseinek tárgyalásakor is.

Figyelemreméltó és új távlatokat nyit meg a határozatnak az a része is, amely kimondja: "internacionalista együttműködésre kell törekedni azokkal a szocialista országokkal is, amelyekkel nézeteltéréseink vannak, igyekezve, hogy az államközi kapcsolatok fejlesztésével is elősegítsük az imperializmus elleni közös fellépéseket".

A könyvtárosok számára is gazdag útravalót adott a kongresszus, egyértelműen megfogalmazta feladatainkat. "Kulturális intézményeink, a sajtó, a rádió, a televízió növekvő jelentőségű missziót töltenek be a tömegfelvilágosító munkában, a műveltség terjesztésében, a kulturált szórakozás iránt fokozódó igények kielégítésében." "Fokozni kell a nép nagy tömegeihez szóló, magas művészi színvonalú, szórakoztató és maradandó művészi élményt nyújtó alkotások terjesztését." Talán nem túlzok, ha azt állítom, hogy a kongresszus minden határozatának megvalósítását messzemenően támogathatják a könyvtárosok. A könyvek minden ismeret és tudás gazdag tárházai, belőlük sugároznak ki a ma élő alkotók és a már eltávozott mesterek halhatatlan eszméi. A jó könyvek közvetítésé-

vel hozzájárulhatunk a szocialista tudat formálásához, a hazaszeretet és a proletár internacionalizmus elmélyítéséhez, a szocialista erkölcsi normák erőteljesebb kibontakoztatásához, a nemzetközi kérdések alaposabb megismeréséhez, a közgazdasági, a műszaki és a természettudományos ismeretek bővítéséhez. Lelkiismeretes és hozzáértő munkával mi is gazdagíthatjuk az egyén kapcsolatát a közösséggel, fejleszthetjük a társadalom iránti felelősségérzetet, fokozhatjuk a közösség javára végzett társadalmi munkát. Támogathatjuk a szocialista brigádok munkáját, a szakmai ismeretek elmélyítését, a termelő és szellemi munka intenzitásának fokozását. A magunk sajátos eszközeivel segíthetjük a nőkről, a fiatalokról és a fizikai dolgozók gyermekeiről szóló párthatározatok végrehajtását. És mivel meggyőződéssel valljuk, hogy az emberek formálhatók, befolyásolhatók, hiszünk azt is, hogy a könyvek emberformáló hatásával még a munkahelyüket gyakran változtató, jogtalan keresethez jutó, közönyös, cinikus emberek egy részének helytelen magatartásán is változtatni tudunk.

Nagyon jelentős és megtisztelő feladatokat kell az elkövetkező években megoldanunk. Ezt a munkát sem lehet "másodállásban", csak teljes szívvvel, hivatástudattal elvégezni. A párt számít ránk és mi is számítunk a párt támogatására. Meg kell mondani őszintén azt is, hogy növekvő feladatainkat csak növekvő költségvetéssel tudjuk maradéktalanul végrehajtani. Meg vagyok győződve arról, hogy a magyar könyvtárosok erejüket nem kimélve fogják a párt, a nép ügyét szolgálni és vállalják a közös célt: a szocialista Magyarország felépítését.

RÉVÉSZ FERENC

TÁJÉKOZTATÓ MUNKÁNK HELYZETE A KERÜLETI KÖNYVTÁRAKBAN

141,

Népes könyvtárosgárda gyűlt össze a Liszt Ferenc téren november 14-én, hokamó a hálózat tájékoztató munkája során felvetődő gondokról, jó tapasztalataikról, munkamódszerűkről szót értsen. A KKO Gálné Ballagi Ágnes a kérdés minden vonatkozását felölelő vázlatával és vitaindítójával készítette elő azt, hogy a témakörrel tartalmas vita bontakozhassék ki. A számos szenvedélyes és tárgyyszerű felszólalás igazolta is, hogy munkánk egyik központi, igen fontos témájáról van szó.

A kérdések felvetésének módja igazolta, hogy a kerületi könyvtárak a társadalom által támasztott információs követelményeknek meg akarnak felelni, ezeket sokoldaluan ki szeretnék elégíteni, sőt az igényeknek elébe óhajtanak menni. Hiszen igény és tájékoztató bázis elválaszthatatlan, egymást kölcsönösen feltételező fogalmak.

Nem árt, ha visszatekintünk az elmúlt évtized alapozó munkájára, amely megteremtette a lehetőségét annak, hogy ezek a gondok egyáltalában felvetődhessenek. Ez az időszak volt könyvtáraink többségében a kézikönyvtárak megteremtésének ideje. Lexikonok, bibliográfiák, kézikönyvek tervszerű beszerzésével - akár az e téren felendő könyvkiadásra alapító beszerzéseket, akár az antikvár vásárlásokat tekintjük - váltunk alkalmassá arra, hogy könyvtáraink a referenz munkára képesek legyenek, "memória egységeik" kellő mennyiségű információt tároljanak és sokoldalú ösztönzést tudjanak adni a hozzá fordulóknak a további buvárkodásra. A referenz bázis meglétének ma már ki kell szorítania a könyvtáros egyéni műveltségéből adódó, "fejből" adott válaszokat. A könyvtáros műveltsége ma is éppoly fontos, de tudásának hatókörét kiszélesítette, objektívvá tette az a széleskörű anyag, amire támaszkodhat és támaszkodnia kell.

Igy jött létre annak a feltétele, hogy ma a referenz munka tartalmi és módszertani kérdéseiről essék szó és a különböző könyvtárak, melyek különböző nagyságrendű és összeállítású kézikönyvtárral rendelkeznek, különböző képzettségű és nagyságrendű személyzeti feltételek mellett dolgoznak, ma a munka összehangolásáról gondoskodnak és átveszik a jó tapasztalatokat.

Amit kimondva-kimondatlan is minden felszólaló érintett, az a tájékoztató munka differenciálódásának folyamata, az tudniillik, hogy ezt a tevékenységet különösen rátermett munkatárs végezze. Jó gazdája legyen a szerzeményezésnek, a források ismeretének, a nehezebb kérések megválaszolásának. Ezt a törekvést csak helyeselni lehet azzal, hogy a tájékoztató bázis könyvtáron belüli "propagandáját", a kézikönyvekkel való bányi tudást is közvetítenie kell többi munkatársaihoz.

Mert a túlzott differenciálódásnak vannak veszélyei is. A tájékoztatásnak összefogottnak kell lennie, az is természetes: az egyik könyvtáros az egyik, a másik könyvtáros más témakörben otthonos, de elvben mindenkinek tudnia kell egy munkacsoporton belül, hogy adott kérdésben, milyen tájékoztatási "műszerrel" konzultáljon, milyen forrásból, mely kérdésre, milyen szinten kaphat választ. Különösen fontos dolog ez akkor, amikor nem biztos, hogy a szombati, vasárnapi inspekciós éppen a tájékoztató.

Még érinteni is nehéz lenne a sok kérdést, ami a felszólalásokban felvetődött. A katalógusok, az "irodalmi analitikus" használatától, a bibliográfiai kooperációtól kezdve, a kézikönyvtárak nagyságrendjein, elhelyezésein keresztül, egészen a tájékoztató könyvtáros személyiségéig, a kis és nagyobb munkaközösségek más és más gondjáiig, sok szó esett a referenzmunka minden területéről.

Egy azonban mindenkinél felcsendült. A tájékoztató munkát - mely a modern könyvtárügy sarkalatos kérdése minden szinten - mindnyájan szívégyüknek tartják. A kor, a társadalom igénye kötelez. Ehhez kell felzárkóznunk!

MÁRFFY ISTVÁN

Együtt az olvasó ifjúságért

Egy rövid cikk keretében nehéz vállalkozásakár az "együtt", akár az "olvasó ifjúság" fogalmakat valamivel is körülhatároltabbá tenni. Munkánkról még sem beszámolót, sem összefoglalót nem lehet írni, inkább a szemléletről szeretnék beszélni, rövid "kronológiai" visszatekintés után.

1968: A KISZ Központi Bizottság meghirdette az "Olvasó ifjúságért" mozgalmat.

1969: A KISZ Budapesti Bizottsága, felkérte, ha úgy tetszik, megkérte könyvtárunk KISZ-szervezetét, hogy segítse az olvasó mozgalom több éves, folyamatos munkáját. A vezetőség örömmel fogadta ezt a politikailag és szakmailag is nekünk való feladatot. Hozzáálltunk a munka megszervezéséhez. Nem meghirdetett akció volt ez, személyesen kérdeztük meg kerületenként azt a könyvtáros fiataalt, akit alkalmasnak láttunk erre a munkára. Kérdésünkre választ vártunk, az igen és a nem lehetőségével.

1970 elejére a XVI. és kezdetben a IV. kerület kivételével mindenütt megtaláltuk a megfelelő könyvtárost és a Budapesti KISZ Bizottság segítségével megszerveztük az első találkozót a könyvtárosok és kultúrosok között.

A kerületek többségében sikerült a "párokat" összehozni. Célunk már volt, de az eszköz és a mód megfoghatatlan maradt.

Eredeti elképzeléseink szerint minden kerület kultur-bizottságának tagja a könyvtáros, aki az olvasásért, mint reszortos felelős. Ezt nem minden kerületben értették meg, kölcsönös telefonvárások következtek és némi kételkedés valamiben, aminek szervezésében még mindnyájan gyakorlatlanok voltunk. Nekünk könyvtárosoknak, napi munkánkhoz tartozik az ifjúság olvasóvá nevelése, a kultúrosok munkájának viszont csak egy része a táncoló, zenélő, szavaló sportoló ifjúság mellett az olvasó ifjúság, és még azok is akik mindenből kirekednek, s ez kerületenként 25-30 ezer fiatal.

Segítenünk kell nekik, szakmai tudásunkkal és némi világmegváltó szándékkal. Be kell látnunk, hogy még a módot is magunknak kell kimunkálni, egyenként, vagy huszonkétten, ez rajtunk múlik.

A jubileumi hónapok miatt az éveleji találkozó utáni lendület megtorpant, újabb alkalmat kellett találni a személyes találkozásra. Októberben a 48-as könyvtárban rendeztük meg a közös kultúros - könyvtáros találkozót. Itt együtt vitatkozhattunk, játszhattunk, beszélgethettünk - volna, ha kicsit jobban ismerjük a velünk szemben ülő "mozgalmi embereket". De két dolgot nem tudtunk: 1. Számukra az olvasás nem ugyanazt jelent, mint nekünk. Ha - magánemberként - olvasnak, ez olyan cselekvés, amit még nem hoztak másokkal kapcsolatba, személyes ügy és nem tömegakció, szórakozás, tanulás, ki-kapcsolódás, de nem munka. Vitakoznak még önmagukkal, egymásközött is, nem könyvcentrikusak, de elfogadják és vállalják a mozgalom munkáját. 2. Nem függetlenített apparátusi dolgozók, hanem ugyanolyan társadalmi munkások, mint mi vagyunk. Huszonkét féle szakmával és huszonkétféle magánélettel. KISZ-munkában vállalják egy-egy kerület kulturális életének irányítását, összehangolását. Pinceszínháztól, a padlásklubig, diáknapi rendezéstől a jelvénytáncversenyig. S mindezt szabadidőben. Nekünk viszont, kedd lévén, 5 órakor lejárt a munkaidőnk, el is mentünk, ők még maradtak, beszélgetni, vitatkozni, feloldódni egymással.

A szemesi táborban négyen együtt töltöttünk egy hetet a kerületi kulturosokkal, ott ismertük meg közösségüket, és azt, hogy a munkán túl, emberi kapcsolat is van közöttük. Ez nem zárja ki, hogy egyikükkel, másikkal nem lesz könnyű együtt dolgozni. Ez már nem érzés, vagy érzelem dolga, vállaltuk ezt, és felelősek vagyunk abban, hiszenzonketten, hogy mennyire tudjuk a kerületi kulturális munkába beilleszteni a könyvet, az olvasást. Egy sor helyem megindult már és reálissá vált ez a kezdetben megfoghatatlan közös munka:

Az I. kerületben Cseh Irén találkozott a kerület alapszervezeteinek kulturosaival, könyvkiállítást rendezett számukra az elmúlt időszak új könyveiből. A II. kerületben Rauchmänn Judit rendszeresen résztvesz a kulturális bizottság ülésein, annotált jegyzéket szerkeszt az új könyvekről a kerület alapszervezetei számára. Az V. kerületben Plenk Anna előadást tartott kulturoos értekezleten az olvasáskultúra hatékonyságának fejlesztéséről. /Nem szabad elfelejteni, ha egy-egy alkalommal hárman mennek oda a könyvtárhoz beszélgetni, ez három alapszervezetet jelent/

A VI. és XI. kerületben Beke Beával a diáknapi lebonyolításában segítünk és olvasótermi látogatásokat tervezünk a kulturfelelősök számára. A X., XIV., és XVIII. kerületben Máthé Mária, Richlich Ilona és Bezsák Sári aktív tagjai a kulturális bizottságnak, a XXII. kerületben pedig hosszú ideje együtt dolgozik már a kerületi KISZ Bizottság és Kirschner Péterné. Áprilisban nagyszabású könyvkiállítást rendeztek 25 év magyar kiadványaiból és volt már közös író-olvasó találkozójuk is.

A lehetőségekről nehéz lenne most és itt bővebben írni, de bizom benne, hogy érdeklődésünk és felelősségünk kohéziója létrehoz ^{ből} negyvennégyünk egy olyan közösséget, amely "kitermeli" az ötleteket, módszereket és - nem kis jelentőségű - a kedvet ehhez a munkához.

HAVAS KATALIN

KERÜLETI NÉPMŰVELŐK NAPJA CSEPELEN

A csepeli népművelők részére új lehetőség nyílt 1970-ben a szakmai tájékozódásra, egymás problémáinak megismerésére. A Tanács VB a Csepel Művek Tröszt Szakszervezeti Bizottságával és a Hazafias Népfront XXI. kerületi Elnökségével közösen először rendezte meg a Kerületi Népművelők Napját. A gyönyörű új munkásotthon - a CSM nagy hagyományokkal rendelkező művelődési centruma - látta vendégül október 29-én egész napra a kerület társadalmi-munkás és hivatásos népművelőit.

A délelőtti folyamán két előadásra került sor; először Vonsik Gyula, a TIT főtitkára beszélt "A közművelődési konferencia legfőbb megállapításai, különös tekintettel a munkásműveltségre" címmel. Ezután Simó Tiborné, a Csepeli Tanács VB Népművelési Osztályának vezetője számolt be a csepeli közművelődés helyzetéről, ezen belül a könyvtári ellátottságról is. Az előadások után a résztvevők három szekcióban tárgyalták meg speciális problémákat. Két szekció az egyéb népművelők részvételével ülésezett; a témák: "A szakszervezetek feladatai a munkásműveltség emelésében", illetve "A klubok helyzete, szerepe a közművelődésben és perspektívái".

Számunkra, könyvtárosoknak Páldy Róbert elvtárs, a Könyvtáros főszerkesztője tartott tájékoztató előadást, vitaindítót "A könyvtárak helye a közművelődésben" címmel. A Könyvtárosban az Országos Könyvtárügyi Konferencia előkészítése céljából azóta már megjelent gondolatok a korszerű könyvtárról, illetve a többléposós könyvtári rendszerről, azt hiszem, minden egyes résztvevőt összehasonlításokra, tervezgetésekre ösztönöztek. A jelenlegi csepeli könyvtárakat szerettük volna "beépíteni" a vázolt ideális képbe. A nagym tartalmaz, a gyakorló könyvtárosok számára sok jelentős kérdést fölvető előadást, a helyi viszonyokat is fölvető, érdemi vita, idő hiányában nem követte. Sajnáltuk, hiszen itt lett volna alkalmunk megismerkedni más munkahelyen dolgozó kollégáinkkal és problémáikkal.

Említésre méltó, hogy a kerület könyvtárainak ügyét a Tanács rendkívül szívéen viseli, ennek egyik bizonyítéka az is, hogy Vajna Gábor elvtárs, a XXI. kerületi Tanács VB elnökhelyettese, a könyvtári szekció ülésén vett részt.

A délutáni programban a munkásotthon megtekintése és módszertani bemutató szerepelt. Végül Vajna elvtárs foglalta össze az első ilyen jellegű rendezvény tanulságait (a következő években is tervezik a konferencia megrendezését), és javasolta a Népművelők Kerületi Klubja megalakítását. Ezt követően a jutalmazásokra került sor. A fővárosi Szabó Ervin könyvtár dolgozói közül "A közművelődésért" emléklakettet kapott Deák Gézáne /30-as könyvtár/ és Dudás Franciska /4-es gyermekkönyvtár/. Pénzjutalomban részesült Ecsedi Klára /46-os könyvtár/, Salek Ferencné /17-es gyermekkönyvtár/ és Tenta Ágnes /30-as könyvtár/.

Ezuton is szeretnénk köszönetet mondani a rendező szerveknek a jutalmazásokban is megnyilvánuló megbecsülésért, valamint az egész rendezvénysorozat igen színvonalas megszervezéséért.

ECSEDI KLÁRA - ÜRÖGI ERZSÉBET

A 37-ES KÖNYVTÁR MŰVELŐDÉSI KÖRÉNEK MUNKÁJA

A fiatalok társadalmi és esztétikai nevelése népművelési és oktatási rendszerünk egészének feladata. Egy könyvtári kollektíva, a napi forgalom lebonyolítása mellett, ebből csak részfeladatok megoldására vállalkozhat, olyanokra, amelyek szorosan illeszkednek a könyvtári munka profiljába.

A fiatalokkal két élesen különválasztható területen foglalkozhatunk. Az egyik a kölcsönzés, beépül a napi könyvtári munkába, a másik a szervezett programmal ellátott ifjúsági körök létrehozása.

A könyvtárakban működő ifjúsági körök szervezésének konkrét, átfogó módszertani utmutatói a mai napig sem készültek el. Nem minden könyvtárban hozható létre ifjúsági kör, hiszen a feltételek nem mindenütt adottak /helyiség, anyagi, személyi feltételek/. Ha egy könyvtári kollektíva ifjúsági kör szervezésére vállalkozik, sajnos számolnia kell azzal a ténnyel, hogy a vezetésével megbízott könyvtáros sok tekintetben kiesik a könyvtári munka megszokott mechanizmusából.

Illusztrációként néhány adatot említenék a könyvtárunkban működő Művelődési Körről. A kör 6 éve tevékenykedik, de ez a szám önmagában megtévesztő, hiszen a tagság azóta már kicserélődött, ami "kiöregedés" miatt természetes. Két alapító tag maradt, mindketten vezetőségi tagok is. Jelenleg kb. 90 nyilvántartott fiatal van a körben, ebből 25-30 főnyi a törzsgárda. A lemorzsolódás sajnos állandó, ezt szeptemberben, az új programév indulásakor érzékeljük leginkább.

Sok fiatal érettségi után vidékre kerül tanulni, katonai szolgálatot teljesít, vagy egyszerűen nincs ideje. Vigasztaló viszont, hogy a lemorzsolódás mellett állandóan új tagok jelentkeznek. /A gyermekkönyvtár helyisége, ahol jelenleg rendezvényeinket tartjuk, maximálisan 40 fő befogadására alkalmas./

A kör vezetését egy éve vettem át. Főként vitakör kialakítására törekedtem. Olyan kollektívát akartunk szervezni, ahol a fiatalok aktívak, igényeik vannak a körrel szemben.

Az első rendezvényeken elég nagy volt a csend. A fiatalok nem ismerték egymást, félénkek voltak, várakozó állásonra helyezkedtek. Én majdnem mindegyik gyereket személyesen ismertem, ezt a tényt kiaknázva próbáltam "hangulatot" teremteni. Elhatároztuk, hogy ismerkedési estet szervezünk, majd kirándulást Dobogókőre. Az ismerkedési est és a kirándulás után a hangulat érezhetően megváltozott. Az érdeklődés élénkebb lett, a vita szenvedélyesebb a rendezvényeken. Az év végére sok probléma leküzdésével, egyéni és közösségi foglalkozással lassan sikerült összehangolni a kollektívát. A gyakorlati munka azt bizonyítja, hogy az ifjúsági munkában egy év kifutási idő szükséges a mérhető eredményekig.

A kör hagyományainak megfelelően tavaly a programot magam készítettem el, s a fiatalok utólag hagyták jóvá azt. Ebben az évben, okulva a tavalyi jó és rossz tapasztalatokból, programtervezetet készítettünk a munkatársakkal. Ezt a tervezetet a szeptemberi első összejövetelünkön részletesen megbeszéltük. Meglepően sok változtatást kértek a fiatalok. Megválasztottuk a vezetőség tagjait, akik egy-egy program megvalósításáért felelősek.

Az idén alkalmazott módszer természetesen helyesebb, de megvalósításához már összeszokott kollektíva szükséges. A körrel kapcsolatos adminisztrációs munkákat is a fiatalokkal szeretném megoldatni. Legutóbbi vezetőségi megbeszélésünkön két testvér önként vállalta a meghívók megírását és póstázását.

A szervezéssel kapcsolatban sok problémám van. Például a múlt hónapban a kör tagjai azzal a kéréssel fordultak hozzám, hogy sürítsük rendezvényeinket. Kérték, hogy Moldova Györgyöt és Sükösd Mihályt hívjam meg egy-egy estére. Természetesen kezdeményezésüknek nagyon örültem, de a fiatalok a kért program mögött rejlő szervezési munka nehézségeit még nem ismerik. Kérésük februárnál előbb nem valósítható meg. Miért? Az írók műveit előbb több példányban és több könyvtárból kölcsön kell kérnem. A fiataloknak el kell olvasni azokat - kb. 40 főről lévén szó - időben ez legalább két hónapot igényel. Ha az előszervezési munkák befejeződtek, s az előadóval az időegyeztetés megtörtént, akkor még mindig nem biztosított a rendezvény sikere. Sokban függ az előadó egyéniségétől, a résztvevők reagálásától. Egy-egy foglalkozás tematikája a következő: Az új tagok bemutatkoznak, akkor is, ha csak vendégekként vesznek részt az adott rendezvényen. Utána kölcsönösen beszámolunk könyvélményeinkről, mit láttunk a moziban, színházban. Ezt a beszélgetést természetesen irányítani kell. A tájékoztatás után kedvet kapnak a résztvevők egy-egy kiállítás megtekintésére (pl. Rembrandt, Vasarely), vagy egy-egy filmet közösen nézünk meg (Hideg napok, Szegénylegények, A tűzön nincs átkelés). Most legközelebb jól megszervezzük Az intim megvilágításban c. csehszlovák film megtekintését a Gorkij moziban, január 6-án. Ezek az "együttlétek" az éves programban nem szerepelnek, spontán szerveződnek 8-10 fő részvételével.

A vélemények kicserélése után meghallgatjuk az előadó vitaindító előadását, és ezt követően kerül sor a kör munkájának lényegére, az adott téma megbeszélésére, vitatására.

A rendezvények időtartama különböző. Volt olyan esténk, mikor 20 órakor befejeztük a foglalkozást, és előfordult olyan is, amikor 23.30-kor mentünk haza. Az utóbbi idő egyik legsikeresebb programja a "Szerelmesfilm" megtekintése és az azt követő vita volt. A rendező, Szabó István kiváló pedagógiai érzékkel rendelkezik, olyan hangulatot tudott teremteni a 30-40 fős csoportban, amelyben a fiatalok a filmmel kapcsolatos gondolataikat és érzelmeiket maradéktalanul ki tudták fejezni.

Az ifjúsági körben végzett munka legnagyobb eredménye az, hogy a fiatalok rendszeresen hetente felkeresik a könyvtárat, a könyvtárral állandó kapcsolatban vannak. Olvasási és kulturális igényük mérhetően megnövekszik. Hallgatnak a könyvtárosra, hagyják jó irányba befolyásolni irodalmi ízlésüket, sokszor személyi problémáikkal is felkeresik. /Főleg a kollégisták./

Ugy érzem, hogy ez az a lehetőség, amin keresztül a könyvtáros közreműködhet személyiségük kibontakozásában.

ÁDLER ÁGNES
37-es könyvtár

AZ ÁLLOMÁNYELEMZÉS TAPASZTALATAI A GYERMEKKÖNYVTÁRAKBAN

A könyvtáros számára nagyon lényeges, hogy könyvtárában milyen az állomány összetétele, milyen könyvekből válogathat az olvasó. A Kerületi Könyvtárak Osztálya több mint tíz éve folyamatosan állományelemzéseket végeztet a gyermekkönyvtárakban. Ehhez utmutatót ad minden évben. Van olyan könyvtár, mely már másodszor végzi ezt a fontos munkát. 1970 folyamán ismét sor került néhány önálló gyermekkönyvtárban és gyermekrészlegben az állományt részletesen feltáró elemzésre.

A munka sokrétűsége, az állomány feltárásának különböző szempontjai miatt ezekben is előzetesen egységes utmutatót kaptunk.

Az állományelemzés tapasztalatait a gyermekkönyvtárosok közös értekezleten vitatták meg, hiszen az egész hálózatban sokan végezték már el az elemzést.

Az első közös értekezleten Benkőné Bartha Ilona, a gyermekkönyvtári csoport tagja bevezetője után az állományelemzések tapasztalatainak megbeszélésére került sor. Ezt a közös értekezletet követte az 1970. évi állományelemzésben résztvevő 11 könyvtár szűkebbkörű megbeszélése. A közös értekezlet és a szűkebbkörű megbeszélés tapasztalatait foglaljuk össze az alábbiakban.

A legújabb állományelemzés általánosságban a korábbiakéhoz hasonló arányokat tükröz. Egy-egy könyvtárban 3000-nél többféle mű van, ami azt jelenti, hogy a könyvtárak lényegében majdnem minden könyvből beszereznek legalább 1-1 példányt.

Az elemzés kimutatta, hogy mivel az egyes állománycsoportokat különböző arányban használják, ehhez kell igazodnia a vásárlásnak is. Természetesen nem lehet leszűkíteni sem a szépirodalom, sem az ismeretterjesztő arányát, ez részben a kiadóktól is függ, de a korszerű művelődés nemkevésbé megköveteli a sokféle népszerű ismeretterjesztő mű beszerzését.

A szűkebbkörű megbeszélésen felmerült a többtípusú utmutató szükségessége, aszerint, hogy mekkora állomány, milyen típusú könyvtár /önálló, vegyes, fiók/ végzi az elemzést. A kisebb könyvtárak számára egyszerűsíteni lehetne a munkát azzal, hogy néhány fiókkönyvtárral rendelkező könyvtár is végzett elemzést. A könyvtárosok tapasztalata szerint mindenütt probléma volt, hogy a könyvállomány némileg keveredett az ott levő felnőtt anyaggal. Ezért véleményünk szerint, jó lenne, ha ilyen helyeken csak bizonyos szempontok szerint, pl. csak a törzssanyagot kellene vizsgálni, mert a legfontosabb kérdésekre ez megadná a választ.

Nem nyújt tiszta képet az elemző munka ott sem, ahol azt megelőzően /kb. 25%-os/ kivonást hajtottak végre. Ez esetben elég lenne a kivont könyveket megvizsgálni, elemezni és összevetni a régebbi elemzésekkel.

A jobb arányok kialakítására egy-egy vegyes könyvtár állományán belül, továbbá a féleség növelése - a jobb választási lehetőség miatt - s ahol szükséges, a példányszám emelése érdekében is szükséges és hasznos, ha a könyvtárvezető a gyermekrészleg vezetőjével megbeszéli a rendelést, mivel az közvetlenebbül ismeri kis olvasói kívánóságait, érdeklődési körüket és az állomány hiányait.

A példányszámemelés egyébként könyvtáranként változó, ezt mereven meghatározni nem lehet.

A kézikönyvtár anyagának bontása, mivel itt sok olyan könyv szerepel, amely kölcsönzésben nem található, külön szerepel. Időnként érdekes lenne ennek az állománytestnek a forgalmát is figyelni.

Befolyásolja az elemzőmunka módszerét, nem utolsó sorban a különböző kölcsönzési eljárások alkalmazása is. /Tikettes, füzetes stb./

Végül megállapították a könyvtárosok, hogy az állományelemzés megmutatja, hogy helyes volt-e az állománygyarapítási munkájuk, jól alakították-e ki az állomány főcsoportjait, illetve ezen belül a kisebb csoportokat. A gyermekkönyvtári munka színvonalának emeléséhez, a gyermekolvasók jó és sokféle könyvvel való ellátásához a jövőben is számba kell időnként vennünk, milyen könyvállománnyal dolgozunk. Ezt eddig is nagymértékben segítette a könyvtárainkban történt elemzés.

Igy tűnnek elő a hibák, az aránytalanságok, s ezeket látva, jobban, tudatosabban irányíthatjuk a beszerzést, pótolhatjuk a hiányokat.

Az elemzés kimutatja a forgalmat is, ennek ismerete pedig az ajánlásban jelentős. Megtudjuk így - most már a számadatok birtokában - melyik csoport forog kevésbé, s ezután jobban felmérhetjük, mi ennek az oka, elavult-e a könyv, vagy rossz, avagy esetleg a könyvtáros sem ismeri eléggé, s így nem tudja megfelelően ajánlani. Ennek ellenkezőjére is fény derül, vagyis arra, hogy melyik állománycsoportból van kevés könyv a kölcsönzéshez viszonyítva. Ebben az esetben is az elemzés eredménye segített a szerzeményezésben.

A szűkebbkörű megbeszélés igazolta, hogy a problémák megvitatása kisebb kollektívában eredményesebb, s így az nemcsak a résztvevő könyvtárosokra nézve hasznosabb, de a központi irányítás számára is jobb információt nyújt.

Az állományelemzés maga, s ennek a munkának fejlesztése - mint a fentiekből láthatjuk - igen szükséges és hasznos feladat; az ebbe fektetett energia bőven megtérül, hozzájárul ahhoz, hogy olvasószolgálatunk színvonalát emeljük.

PAÁL ÉVA

6-os gyermekkönyvtár

Látogatás egy „egész napos” iskolában

1970. november 18-án a gyermekkönyvtárosok számára hospitálást szerveztek a X. Harmat utcai általános iskolában. A tervezett "Iskola és könyvtár" c. osztályfőnöki óra a tanár betegsége miatt elmaradt ugyan, de az igazgatónő kárpótolt bennünket más programmal. Egy első és egy harmadik osztályba látogattunk. Amint az igazgatónő elmondta, az iskola I. és II. osztályában a szokásos napközis rendszer helyett bevezették az ugynevezett "egésznapos tanítási módszert". A tapasztalat azt mutatja, hogy a két alsó osztályban ez kitűnően beválk. A kisgyermek gyorsan elfáradnak, ezért az I. osztályban délelőtt és délután csak két-két órát tanulnak. A nehéz órákat felváltja a séta, játék, meseolvasás. Ebéd után kis heverőkön pihenésre is lehetőség van. A gyermekek még az iskolában elkészítik feladataikat, s így otthonra már nem marad lecke.

Amint beléptünk az első osztályba, igen kedvező képet kaptunk. A kis elsősök barátságos, világos, tágas teremben ültek. Egy térelválasztó fallal osztották két részre a helyiséget. Az első részben a padok, hátul óvodára emlékeztető rész volt kis asztallal, székekkel, könyvekkel, játékokkal. A gyermekek az órán új betűt tanultak és a már ismerteket gyakorolták. Nagyon érdekes volt számunkra az új módszer is, amivel a kedves, mindig mosolygó tanítónéni igyekezett játékosan és igen változatos módon bevésni a kis tanulnivaló fejekbe az új ismereteket. Sok szemléltető eszközt alkalmazott, amelyeket a gyermekek nagyon élveztek.

A III. osztályban Mátyás királyról tanultak, s egy kis rögtönzött dramatizálás keretében mutatták be nekünk az erről szóló olvasmányt. A pedagógus az óra egy részét arra fordította, hogy beszélt az olvasás jelentőségéről és megígérte, hogy hamarosan elmennek együtt a Szabó Ervin Könyvtárba.

Befejezésül az igazgatónő kifejtette, hogy milyen fontos feladatnak tartja az iskola és a könyvtár kapcsolatát, és köszönetet mondott azért a sok segítségért, amit a 12-es gyermekkönyvtár és személy szerint Bótáné elvtársnő az iskolának nyújt.

Ugy gondolom, hogy minden kollégám hasznos tapasztalattal és szép élménnyel gazdagodva térhetett haza.

ÓHEGYI PÁLNÉ

3-as gyermekkönyvtár

FOGLALKOZÁS A NAPKÖZIS GYEREKEKKEL A 37-ES KÖNYVTÁRBAN

A II. kerületi iskolák napközi otthonai programba vették a könyvtár rendszeres látogatását, aktív részvételt rendezvényeinken és az eligazodáshoz szükséges tájékoztatót. Közös foglalkozásaink közül legsikeresebb volt a II. kerületi Bem József utcai általános iskola napközi otthona V-VI. osztályos tanulóinak rendezvénye. A tanárnő mindegyik gyerektől /18 fő/ megkérdezte, mire kíváncsi a tudomány bármely területén. A gyerekek három kérdést adhattak fel "a tudás tündérének". Kérdéseikben az ürrepüléstől az emberiség létének értelméig, a játékoktól a gimnáziumi felvételig, az autógyártástól a csillagok világáig - mindenre kíváncsiak voltak. Ezután került sor a válaszadásra, amit széleskörű gyűjtőmunka előzött meg. A gyerekeknek így módjuk volt elolvasni a kérdéseikre kapott helyes, kimerítő választ.

A II. kerületi Marczibányi téri általános iskola napközi otthonának tanulói is ellátogattak könyvtárunkba, hogy megismerkedjenek a könyvekkel, katalógusrendszerrel, lexikonokkal, kézikönyvekkel. A programot katalógus és lexikon játékkal tettük színebbé.

Az eredmények igazolták módszerünk helyességét, s ez arra bátorított bennünket, hogy a foglalkozás más formával is kísérletezzünk. Több alsó- és felsőtagozatos napközivel közös megállapodásra jutottunk, mely szerint kéthetenként eljönnek a könyvtárba és itt a gyerekek kedvükre játszhatnak, olvashatnak, kötött és kötetlen program keretében. Jó kapcsolatunk a napközi otthonokkal, a napközis tanárok áldozatkész munkáját dicsérik, mert nem sajnálják a fáradságot, hogy tanítványukat rendszeresen elhozzák a könyvtárba. E foglalkozásokon kívül több kerületi napközi otthonnak adtunk kölcsön 100-100 kötet könyvet; szépirodalmi és ismeretterjesztőt egyaránt. Célunk a rosszul ellátott iskola-könyvtárak segítése, különösen olyan gyerekekhez közvetve könyvet juttatni, akik vagy távol laknak a könyvtártól, vagy a szülők rossz anyagi körülményei miatt, vagy a közvetlen felnőtt környezet olvasás iránti közömbössége folytán még nem ismerhették meg az olvasás örömét.

BARTHA LAJOSNÉ

37-es könyvtár

LÁTOGATÁS A BIBLIOGRÁFIAI OSZTÁLYON

Kérdéseket kaptam Márffy Istvántól, a K.H. szerkesztősége tagjától. Köszönöm szépen, Mielőtt sorba venném a válaszokat, kis kitérőt teszek. Sebestyén Géza néhány évvel ezelőtt kifejtette, hogy a magyar bibliográfiai ügy, különösen az ajánló bibliográfiai munka legalább két évtizeddel megelőzi korát. Ez a dicséret azóta is gondolkoztat. Jó lenne, ha a könyvtárosok mihamarabb megcáfolnák Sebestyén elvtársat. Használják már most úgy a bibliográfiákat és minden referenz eszközt, keltsék fel az olvasók információs igényeit. - megvan, csak észre kell venni -, igényeljék a tájékoztató munkát, követeljenek jobb, színvonalasabb bibliográfiákat. Hirdessék az olvasóknak, a könyvtár nem csak könyvet kölcsönöz, hanem tájékoztat is.

1./ Az osztályotok által az utóbbi 1 - 1 1/2 év alatt készült, vagy nyomdában lévő kiadványaitok közül mit tartasz kiemelkedőnek és miért?

Valamennyi kiadvány kedves számunkra. Mindet szívvél-lélekkel és értelemmel igyekszünk elkészíteni. Ha néha nem olyan, mint szeretnénk, a rendelkezésre álló információs anyag is hiányos. Talán érdemes megemlíteni, hogy egy-egy témáról 1-2 tucat adat is nagyon fontos tájékoztató forrás.

A konkrét válaszom: Ecsedy Andorné-Gáliczky Éva: Történelem - forradalom, Pomogáts Béla: Huszonöt év magyar prózája és Győri Lajosné "Bibliográfiai kartotékjait" tartom kiemelendőnek. Valamennyinek okos a témaválasztása, könnyen használhatóak, és sok információt tartalmaznak. De ne feledkezzünk meg "alkalmi" kiadványainkról; Lakos Katalin 25 éve történet-jéről, Engels bibliográfiájáról. Hiszem, hogy segítettek a könyvtárosok munkáját. Remélem, hogy a jövő év egyik slágere lesz Csomor Tibor honismereti bibliográfiája.

2./ Terveitek között milyen fontosabb kiadványok szerepelnek? Néhány szót kérnék ezek jellegéről.

Hiszem, hogy intézményünk helyesen jár el, mikor már másodizben - a magyar népművelési intézmények között elsőként készített a következő öt évre perspektivikus bibliográfiai tervet. Elképzeléseinket megküldjük véleményezésre valamennyi könyvtárunkba. Bizonyos, hogy tanácsaik önmaguknak és nekünk is hasznosak lesznek. A pártkongresszusnak rendkívül rokonszenves gondolata volt: magasabb szinten folytassuk a szocializmus építését. Nekünk is arra kell törekednünk. Finomítsuk munkánkat, határidőink legyenek reálisabbak, legalább a mi kiadványaink időben jussanak el a könyvtárakba. A könyvtárosok kívánságára kiegészítjük, vagy új kiadásban jelentetjük meg többek között a Történelem-forradalom, Száz könyv a magyar történelemről, Huszonöt év magyar prózája, Tárgyszókönyvtárak a gyermekkönyvtárak kézikönyvtárához című kiadványokat. Megkezdett sorozatainkat folytatjuk; a Szovjetunió, Afrika után közreadjuk Latin-Amerika ismeretterjesztő irodalmát, a mai magyar lírikusok sorozatot legalább 12-15 új kiadvánnyal folytatjuk stb. Több mint száz tervezett kiadványt reménytelenül itt felsorolni, de Janus Pannoniustól napjaink legfontosabb kérdéseig segíteni fogjuk a könyvtárosokat.

Hogy ezeknek milyen lesz a jellegük? Ahány téma, annyi megközelítési lehetőség. Igyekszünk valamennyit információkban gazdaggá tenni. Hisszük: a jó tájékoztatás - jó propaganda.

- 3./ Most, hogy az irodalmi analitikus katalógus jó sinen van, gondoltok-e hasonló vállalkozáson? Milyen gyűjtőkörrel?

A 8-as szak feldolgozásához hasonlóan - lehet, hogy némileg eltérő formában - 1972-től a 3-as és a véle ölelkező 9-es szak legfontosabb témáinak feldolgozását tervezzük. Vannak már elképzeléseink, de várjuk a tanácsokat is e kérdésben.

- 4./ A FSZEK nézeted szerint milyen szerepet tölt be a magyar bibliográfiai tájékoztatás rendszerében? Esetleg milyen irányban lehetne a kooperációt fejleszteni?

Meggyőződésem, hogy bármilyen differenciált is a könyvtári munka szervezete, egymásra vagyunk utalva. Szerintem elérkezett az ideje, hogy a gyűjtőköri határok megvonása után a bibliográfiai tájékoztatás profilgazdáinak kijelölése is megtörténjék.

Jó néhány megyei könyvtár is igen eredményes munkát végzett. Néhány példa: a somogyiak éveken át igen jó bibliográfiával segítették a középiskolai tanulmányi versenyek résztvevőit, a borsodiak - Veszprémmel együtt - kiadták képzőművészeti bibliográfiájukat, egyik megyei könyvtár adta ki az Uj Irás repetóriumot, stb. Vajon valamennyi kerületi könyvtárunk beszerezte ezeket?

Csak országos összefogással tudjuk az igényeket kielégíteni. Örülök, hogy a KMK több év után ismét megkísérli a bibliográfiai munka koordinációját. Remélem, hogy ezzel nagy szellemi energiát lehet okosabban fölhasználni.

Végezetül csak annyit: hiszem hogy bibliográfiai munkánk, a Szabó Ervin Könyvtár hagyományos kezdeményező képessége, erjesztője lesz továbbra is a bibliográfiai ügynek.

PATAKI FERENC

VENDÉGÜNK VOLT LENGYELORSZÁGBÓL...

Magyarországi ösztöndijas utam során a nagy könyvtárak közül a Fővárosi Szabó Ervin Könyvtárat volt alkalmam legutóbb meglátogatni. Tevékenységének és szervezeti felépítésének megismerését megkönnyítette számomra az a tény, hogy már ezt megelőzően megismerkedhettem a magyar könyvtárak, - főleg a közkönyvtárak - munkarendjének néhány alapelvével.

Ez az aránylag hosszú /7 napos/ látogatás megsem nyújtott lehetőséget és nem hatalmazott fel általános értékelés megtételére egy kétmilliósvilágváros olvasóközönségének fejlődéséért felelős intézmény munkája egészét illetően.

Erre való tekintettel kijelentéseim csak bizonyos észrevételeket és megjegyzéseket tartalmazhatnak a központi könyvtár és területi egységeinek munkájára vonatkozóan, e munka közvetlen, habár "metszeti" megfigyelésének eredményeképpen. Azonban mégis úgy tűnik, hogy adódik egy általános következtetés: a Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár minden részterületen igyekszik korszerűsíteni munkáját mind anyagi bázisának és műszaki berendezéseinek, mind pedig az olvasókkal való foglalkozás munkamódszerének kérdésében.

A könyvtár anyagi bázisa a város területén állandóan fejlődik. Lehetőségem nyílt, hogy az egyik új lakónegyedben egy teljesen korszerű könyvtárat látogassak meg, valamint régi épületekben meglepően jól átalakított helyiségeket is láttam, ahol az egyéni és csoportos olvasókkal folyó sikeres munka sokkal inkább lehetővé vált, mint történt előzőleg.

Meggyőződésem: törődnek az olvasóval, hogy értékes, hasznos művekkel segítsék. A könyvtár vezetősége nem sajnálja az eszközöket ezen a téren. Ugyancsak az olvasó érdekét szolgálja - bár nem közvetve - a Propaganda osztály különválása az utóbbi években, s korszerű berendezésekkel való ellátása. Azok a propaganda anyagok, amelyeket módomban állt átnézni, kétségtelenül nagyon értékes segítséget jelentenek a kerületi könyvtárak számára, a dolgozók lelkesedése pedig biztosítja az osztály munkájának további bővítését, így többek között egy audiovizuális propaganda központ létesítését. Ezenkívül a könyvtár tevékenységének egészét bemutató helyes propaganda különösen fontos, hiszen a dolgok természetéből következőleg a könyvtár-mozgalom kevésbé látványos és a társadalom széles körei gyakran tévesen értékelik ezt a tevékenységet.

A Propaganda osztályon kívül kétségtelenül nagy segítséget jelent a kerületi könyvtárak számára a Bibliográfiai osztály munkája, amely valóban nagyszerű, - nemcsak a saját könyvtára javára folytatott - kiadói tevékenységgel dicsekedhet.

A könyvtár munkáját döntően meghatározó, talán legfontosabb tényezők egyike a könyvállomány. Itt is korszerű munkastilust figyelhetünk meg; a kerületi könyvtárak a tudományos-ismeretterjesztő irodalom nagyon jelentős százalékát kölcsönzik, gyakran az egész készlet felét kitevő nagyságrendről van itt szó. Ehhez kapcsolódik ennek az irodalomnak a jelentős mértékű kihasználása, hiszen több esetben az összes kölcsönzések 35-40 %-át alkotja. Ez azonban egyáltalán nem azt jelenti, mintha a könyvtárat nem érdekelné a szépirodalom kihasználásának kérdése. E téren nagy segítséget jelentenek a szép számban megjelenő bibliográfiák, többek között a gyorsan népszerűvé váló időszakos összeállítások.

Hangsúlyozni kell a folyóiratok sokoldalú és intenzív felhasználását, amelyek aránylag nagy mennyiségben találhatóak az egyes könyvtárakban. Itt a területi könyvtárak segítségére siet a Bibliográfiai osztály is, elkészítve számukra 16 magyar folyóirat irodalmi cikkeinek feltárását.

A területi szervek hatalmas hálózatának irányításához rugalmas munkaszervezés szükséges, s e tekintetben a Kerületi Könyvtárak Osztálya nagyszerűen oldja meg feladatát. Könnyen áttekinthető és jól megszervezett statisztikai mutatók, törődés a könyvállománnyal és a katalógusokkal, a könyvtárosi szakmában most induló dolgozók képzése, ezek az osztály rögtön szembetűnő vonásai.

A kifejezetten tudományos jellegű tevékenységet folytató központi könyvtár az óriási város területén a kerületi könyvtárak szükséges "felépítményét" alkotja, ugyanakkor el kell ismerni, hogy a szociológiai tudományokban való szakosodás nagyon találó választás volt. Különös figyelemre méltó a Budapest gyűjtemény és az ennek alapján kidolgozott tekintélyes, hatkötetes bibliográfia, valamint a nagyon jól megszervezett Zenei részleg.

A könyvtár jelentős eredményeket mutat fel a gyűjtemények megóvásában is. Igen célszerű, hasznos a már általánosan használt műanyag /plasztik/ fóliás könyvvédelmi módszer, vagy a könyvkötési munkák jelentős korszerűsítése. A Központi könyvtár raktáraiban a helyhiányt elsősorban a meglévő műszaki lehetőségekkel összhangban levő, u.n. zárt /tömör f.m./ tárolás bevezetése csökkentheti.

Ezek a megjegyzések biztosan nem tükrözik mindazt, amellyel látogatásom során közvetlenül megismerkedhettem. Ugy szintén tulzás lenne azt állítani /az eddigi előnyös megállapítások alapján/, hogy a budapesti közkönyvtárak tökéletesek. A hálózat még nem érte el a normatívákban előírt sűrűséget, még biztosan szükség van több fiók elhelyezésének megváltoztatására, s korszerűsíteni kell sok elavult, szűk helyiséget. A továbbiakban is jelentős gondot okoz a könyvtáraknak a munkaerővándorlás, ami azonban valószínűleg nemcsak a magyar könyvtárak osztályrésze. Mégis a részfeladatoknál tapasztalható kétségtelen fejlődés bizakodással kell, hogy eltöltse a Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár dolgozóit, s mintegy zálogát jelenti annak, hogy a szocialista állam által számukra kitűzött feladatokat sikeresen oldják meg.

Végezetül szeretném megköszönni a szívélyes fogadtatást s azt, hogy volt türelmük több bonyolult kérdést elmagyarázni idegen nyelven a "fárasztó látogatónak". A szaktársaknak még egyszer további sikereket kívánok a szocialista kultúra terjesztésében szép fővárosukban, magánéletükben pedig sok boldogságot kívánok.

B u d a p e s t, 1970. november

KAZIMIERZ EWIN
Poznani "E.Raczynski"
Városi Közkönyvtár

IMPRESSZIÓK

A PÉCSI IFJUSÁGI KÖNYVTÁRRÓL

Ha cikkem nem rendszerezett és nem tudom visszatükrözni mindazt, amit a pécsi ifjusági könyvtár három éve végez; csak azzal mentegethetem magam, hogy 38 óra (utazással együtt) egy megyei, egy járási /Szigetvár/, egy falusi és az egyetlen ifjusági könyvtár megtekintésére vajmi kevés.

Mik avatták ifjusági könyvtárrá képzeletemben a pécsi ifjusági könyvtárat?

Állománya elsősorban modern, igényes széppróza, sok-sok sci-fi, kalandregény, ifjusági könyv; arányosan a klasszikusokkal. Ismeretterjesztő irodalmában temérdek technikai, természettudományos, futurologiai könyv, de ugyanez minden állományrésznél - különösen az esztétika és etika irodalmánál.

Objektív feltételeiben: a tágas kölcsönző és olvasóterem mellett legalább egy külön klubhelyiség, ezenkívül magnó, lemezjátszó, játékok stb.

Olvasószolgálatában sok-sok egyéni foglalkozás, komoly tájékoztató és nevelő munka /megkülönböztetett figyelemmel a hátrányos helyzetű tanulóakra/, hatásvizsgálatok, módszertani tevékenység és az átlagnál nagyobb intenzitású egyéb népművelői tevékenység, /Viták, előadások, stb./

Olvasói összetételében nagy számú iparitanuló, munkásfiatal, és nem középiskolás tulsuly.

/Munkaerő ellátottságában valamivel jobb, mint az országos könyvtári normák!/
M o n d o m: ezt képzeltem ...

S most tömören a látottakról:

Körülbelül 15 ezer kötet könyv, 1600-1800 beiratkozott fiatal /csak 15-26 év közöttiek látogathatják a könyvtárat!/, 14 ezer kölcsönzési eset, 40 000-es kötetforgalom, a kölcsönző helyiség nem egészen 100 m², alig feleekkora olvasóterem, más helyiségük nincs. A hét első 5 napján du. 1-7 között tartanak nyitva /szombaton 10-13 óra között/ két nyolcórás kölcsönző könyvtárossal /akik a kölcsönzés minden adminisztrációját is végzik/ és egy részfoglalkozású olvasótermi felügyelővel.

Az ifjusági könyvtárat azért hozták létre, hogy tehermentesítsék a megyei könyvtár központját. Ez nem sikerült, mivel a fiatalok nagyrésze olvasója a megyei és városi könyvtárnak is. Ennek az az oka, hogy az ifjusági könyvtár állománya aránylag egysiku. Tulsulyban van a kötelező olvasmány, a középiskolai tanulmányokat segítő egyéb irodalom és ismeretterjesztő anyaga sem nem jobb, sem nem rosszabb, mint bármelyik kerületi könyvtárunké, sőt még arányaiban sem különbözik - egészen precizen fogalmazva: egysikubb, s ezáltal alkalmatlan arra, hogy fiataljaink sokrétű érdeklődését kielégítse. Példányszámokat tekintve nagy az arányeltolódás a tanulást segítő művek javára, szemben a sci-fi, kalandregény, modern próza, természettudományos technikai ismeretterjesztő irodalom kevés példányával.

Ezért aztán nem véletlenül az olvasók közül /1970. november 25-én 1616 beiratkozott fiatal/ több mint 1400 a középiskolás, alig 50 az iparitanuló és ugyanennyi a munkásfiatal. Magamban - nem haragudtak meg pécsi kollegáim, sem mikor megfogalmaztam - elneveztem a könyvtárat "középiskolásokat kiegészítő könyvtárnak" - ifjúsági könyvtár helyett. Azért tartom fontosnak megemlíteni, mert a pécsiek munkáját csak így lehet megérteni és értékelni, akár állományfejlesztésüket, akár olvasószolgálatukat vizsgáljuk. E területeken viszont ilyen vonatkozásban maximális igényességgel és teherbírással meghaladó ügybuzgalommal végzik munkájukat.

Egyéb népművelői tevékenységük esetleges, nem gyakori - a hátrányos helyzetű tanulókkal való foglalkozásnál csak az elhatárolásig jutottak el: munkaerő ellátottságukat tekintve alig-alig telik többre erejükből. /Az ifjúsági könyvtár dolgozói rosszabbul dotáltak, mint a FSZEK-ban a könyvtáros II. beosztású dolgozók./

A városi KISZ Bizottsággal és az üzemi alapszervezetekkel eddig alig volt kapcsolatuk - most mintha valami történe, de elsősorban a könyvtárosok kezdeményezésére. /Ugyhogy ez is az országos átlagnak felel meg - pedig, ha valahol, itt fontos lenne! /

És végezetül talán erről általában is egy-két mondatot - úgy, hogy belefoglaljam saját véleményemet is. A pécsieket tisztelni kell azért, hogy egyáltalán csináltak ifjúsági könyvtárat. E szempontból mellékes, hogy miként és milyen objektív akadályokkal. Meggyőződésem, hogy szükséges volt. DE.:

Szükséges az is, hogy ennek problémáit, módszereit megvizsgáljuk, kikísérletezzük - még akkor is, ha a jelenben nincsenek meg az anyagi feltételek. Fontos, hogy lássuk: a fiatalokkal való foglalkozás társadalmi szükségesség, a jelenen túlmenően fontos feladatunk elsősorban a tudományos-technikai forradalom, a gyorsuló idő szempontjából is. Tisztán kell látnunk, hogy a jelen teenagereit olyan bonyolult feladatokra kell felkészítenünk, amelyekkel az emberiség egyetlen generációja sem találkozott eddig! Ennek a könyvtárilag is fontos feladatnak az előkészítése már tavaly se lett volna korán, de meg kell tenni mindent, hogy elkezdhessük. S hogy a pécsi ifjúsági könyvtár nem ilyen korszerű műhellyé formálódott - csak egy kérdés, a másik: akarjuk-e ilyenné formálni? Ha akarjuk, úgy tisztában kell lennünk vele: tisztelet jár nekik magáért a kezdeményezésért, és minden lehetséges segítség, ha már egy nappal előbb hozzáálltak, mint bárki más.

Kell, vagy nem kell ilyen könyvtár, én nem vitatkoznék erről: a lehetőségeket venném számításba és segíteném azokat, akik már hozzákezdtek.

MARUSZKI JÓZSEF

HAT KÖNYVTÁR VÉLEMÉNYE AZ ÚJ OLVASÓTERMI NYILVÁNTARTÁSRÓL

Ha a nagyobb olvasóteremmel rendelkező könyvtárak dolgozóitól megkérdezzük, szükségesnek tartják-e, hogy egy áttekinthető, azonos nyilvántartás legyen az olvasóteremben, a válasz egyértelmű **i g e n**.

Viszont a kölcsönzési feltételek nem azonosak és az olvasótermek forgalma is különböző - és a problémák is itt kezdődnek. Az 1-es gyermekkönyvtárban ezren felüli az olvasótermi látogatók száma, a 25-ös könyvtárban pedig nem tudják rendszeresen biztosítani az olvasótermi felügyelőt, sokallják az új nyomtatványok kezelésére fordítandó időt. A többi könyvtárban, ahol nyitvatartás alatt mindig van valaki az olvasóteremben, nem vetődik fel ilyen probléma, (a 9-es, 44-es, 2-es, 6-os és 2-es gyermekkönyvtárban.)

Miből is áll ez az adminisztráció, vagyis egy olvasótermi látogatójegy és nyilvántartó-lap kitöltése:

A/oldal

Az olvasóterem nyit-
vatartása:

.....könyvt. Olv.sz.....

OLVASÓTERMI LÁTOGATÓ-JEGY

Név:.....

Cím:.....

Az olvasótermi nyilvántartási számot az olvasó születési évének két utolsó számjegyéből, a foglalkozást jelző kódszámból /0-9-ig/ és egy páros vagy páratlan sorszámából képezzük.

B/oldal

AZ OLVASÓTEREM-HASZNÁLAT
SZABÁLYAI.

/10 pontban tájékoztatja

az olvasót a legfontosabb kérdésekről./

A 7-es pont sokunk véleménye szerint nem vonatkozik a kerületi könyvtárakra.

A másik nyomtatvány az OLVASÓTERMI NYILVÁNTARTÓ-LAP

A/oldal

OLVASÓTERMI NYILVÁNTARTÓ-LAP

.....sz.könyvtár

Olv.száma:.....

Az olvasó neve:.....Címe:.....

A könyvtáros feljegyzései:

A nyilvántartó-lap kitöltése ugyanugy történik, mint a látogató-jegyé.

A B/oldal táblázatán minden hónap és nap szerepel, ezen jelölhetjük, hogy az olvasó mikor vette igénybe az olvasóterem szolgáltatásait.

A nyilvántartó lapon kevés a hely a megjegyzés rovatban, ide valóban csak kivételes esetben írhat a könyvtáros széljegyzetet, pl. esetleg olyan megjegyzést: csak ujságot

olvas, csak keresztretjvényt fejt, érettségire készül stb. /44-es könyvtár/

A kitöltött nyomtatványokból választ szerezhethünk arra, hogy az olvasó férfi vagy nő, milyen foglalkozású, hány éves, és milyen célból jár az olvasóterembe. Gyors és célravezető ez a rendszer, más felmérésekhez is segítséget nyújt.

Az asztalon hagyott könyvek statisztikája feltárja, milyen könyveket tanulmányoztak olvasóink. A nyilvántartó lapokat a kódszámok sorrendjében tároljuk és ha valaki látogató-jegyét otthon hagyja 500-1000 lap között nehéz a kartonját kikeresni. Szükséges lenne egy törzslap-rendszer, amelyre csak az olvasó nevét, kódszámát, és a kölcsönzőjegyének számát íránk fel.

A nyomtatványok formáját szinte mindenütt kifogásolják. A nyilvántartó-lapok számára szükséges lenne egy fedeles doboz, amelyben a 300-1000 kartont elhelyezhetjük /egy év alatt ennek sokszorosát/.

A LÁTOGATÓ-JEGY formája túl nagy, minden igazolványból kilóg, (így az olvasó gyakran füzetbe rakja és otthon felejt). Célszerű hát, hogy lehetőleg egy lapos és akkora legyen, mint a könyvtári kölcsönzőjegy. Elképzelhető műanyag tasakban, hogy ne piszkolódjék és könnyen kezelhessék. (a 9-es könyvtár javaslata). A rajta lévő szöveg szükséges és jó, kivéve a 7. sz. pontot.

Az új olvasótermi nyilvántartás bevezetése szükséges és hasznos, szeretnénk ha az illetékesek a javasolt módosításokat figyelembe vennék, akkor is ha a formai változtatás csak nyomdai úton lehetséges.

Az olvasótermi nyilvántartás és kölcsönzés problémáit hasznos lenne módszertani értekezleten megvitatni, mert vannak még nyitott kérdések: ilyen például az olvasótermi könyvvédelemé is.

FARKAS JÓZSEFNÉ
2-es könyvtár

A KKO állásfoglalása:

- 1./ Látogató jegyet kitölteni azoknak az olvasóknak kell, akik csak az olvasótermet látogatják. A beiratkozott olvasóknak az olvasótermi számát a kölcsönzőjegyre lehet írni, hogy a nyilvántartó lapra az adatok felkerülhessenek.
- 2./ A látogató jegy tájékoztatósi céllal kiadható minden látogatóknak, de nem kell időt fordítani a kitöltésre.
- 3./ Törzslaprendszer tovább növelné az adminisztrációt, ezért ezt nem javasoljuk.
- 4./ A nyilvántartólap tárolására a köteteket a kívánt dobozt januárban elkészíti.
- 5./ A módszertani vita az osztály munkatervében a III. negyedben szerepel.

ÖRÖM és gond a 22-esben

Novemberi köd a Kertész-utcában. A VII. kerület egyik szűk utcája ez; telve fékcsikorgással, autólármával, s mint a 22-es könyvtárosai mondják, sok közlekedési balesettel is. A könyvtárban, amikor reggel 9 órakor belépek, egyetlen hősugárzó melegénél körmölő könyvtárosok és nagy csönd fogad. Ám ez időleges: 1/4 10-kor jön a Kisdunamenti KTSZ takarító-vállalat embere: keresi a társait; megkellene kezdeni a munkát. 1/2 10-kor kettős hosszú csöngetés. Belépnek, hivatásuk tudatában, collstokkal Varga József és Döme Ottó, a Központ Javító Részlegétől, hogy felmérjék, megtervezzék a készítenő könyvespolcokat. Közben többször csöng a telefon: többnyire a zárvatartás-, az átalakítási munkákkal kapcsolatban.

- Kongresszusi hangulatban vagyok - mondja Lakner Gyuláné, a 22-es vezetője.

- Csönd és ünnep? - kérdezem vissza.

- Nem. Inkább szeretnék néhány dologban konkrétan, élesen fogalmazni... - Tudja. Ilyenkor számot vet az ember: mi a helyzet, helyi, könyvtári viszonylatban?... Kihasz-
náltuk-e kellőképpen a lehetőségeinket?

- És hogy látja?

- Sok nehézség árán, de előbbre léptünk. Felmérhető ez például könyvállományunk fejlődésében. A központtól kapott könyvbeszerzési keretünk valamelyest nőtt. Pár esztendővel ezelőtt 76 ezer forint volt, 1970-ben ez 100 ezer forintra emelkedett. - A VII. kerületi tanács a kerület két könyvtárának, nekünk és a 2-esnek, az idén 25 ezer forintot adott a községejlesztési alapból könyvbeszerzésre.

- Milyenek a kapcsolataik a kerületi tanáccsal?

- Felhőtlenül jók!

- Gyakorlatilag?

- Közös rendezvényeket tartunk. Tagjai vagyunk a Kerületi Népművelési Bizottságnak, együtt dolgozunk a kerületi iskolai könyvtárak fejlesztéséért és sok minden másban is. Ami külön jól esik: nem fukarkodnak munkatársaink erkölcsi elismerésével sem. Talán elsősorban kellett volna emlitenem, miként segítettek egyik nagy gondunkon. Két évvel ezelőtt festés előtt álltunk. Könyvállományunkat sürgősen el kellett helyezni. A tanács első telefonunkra egy üzlethelyiséget adott át az Akácfa-utcában könyveink számára, a festés idejére. Azt is megemlíteném, hogy könyvtárunk "születését" is a központ és a kerületi tanács összefogása eredményezte: 1957-ben a Lenin-köruti "Kiskönyvtár"-at, 1962-ben pedig a mostani helyiségünket.

A Népművelési csoport vezetőjével, Varga Lajosnéval és munkatársaival állandóan tartjuk a kapcsolatot. Személyi problémáink megoldását is segítik. Például Büchler Róbertné könyvtáros-kollégánkat fődémcsere miatt időlegesen kiköltöztették a Dohány utca 22. sz. alatti lakásukból. Ekkor a Népművelési osztály segítségét kértük. Eredmény-
nyel: munkatársnőnknek itt, a kerületben adtak megfelelő időleges lakást.

- Még soha nem fordult elő, hogy járványos időkben az illetékes osztályaik ne szóltak volna ide telefonon: gyertek át oltásra, nektek fontos; sok emberrel vagytok kapcsolatban!

- A mostani nagy "Kertész-utcai" csendet, hogy bírják?

- Október óta átalakítás miatt zárva vagyunk.

- És mikor nyitnak?

- Amire a Híradó megjelenik.... reméljük.

- Mi történt az átalakítás idején?

- Egy elavult szénfűtésű kazánt átépítettek gázfűtésre. Ehhez át kellett alakítani a kazán helyiségét a pincében. A kőművesek több hétig dolgoztak, de még nincsenek készen. Közben elhelyezték a szakmunkások a gázcsöveket. A kazán már adja a meleget.

- Az irodában a tönkrement cserépkályhát két gázfűtésű konvektorra cserélték ki. A konvektorok melegítik majd az irodát és a raktárhelyiséget is. - A munkálatok idején megrongálódott padlóburkolatot kijavítják, vagy pótolják.

Amit a riport elején jeleztünk, most csenget éppen Varga József és Döme Ottó. Tizenhét új könyvespolcot szerelnek be. Ennek a helyét mérik fel a kölcsönzőben.

- Kell a hely nagyon - mondja Laknerné -, hiszen a raktárban a földön halmozódnak a könyvek. A kézikönyvtár annyira zsufolt: jószerrel egy gombostű sem fér be, nem hogy új könyv. Ezen segít a 17 új könyvespolc.

- A szép, költői nevű Kisdunamenti KTSZ emberei is rövidesen megszállják a könyvtárat és aztán reméljük: ragyogni fog minden.

- Szóval: sinre tették a dolgukat - vetem közbe - hát akkor, hol az ok az éles fogalmazásra?

- Az asztaloknál dolgozó munkatársak, Nitsch Lászlóné helyettes vezető, Büchler Róbertné könyvtáros és Mester Imréné raktárkezelő kezében megáll a toll. Figyelnek.

- Hát igen - gondolkozik el Laknerné. - Örömmel beszélhetnénk arról, hogy megszűnik nálunk a koksztűtés, helyette modern gázfűtőberendezést kaptunk. Ez sokban javítja munkakörülményeinket. De szóljunk az "ürömről" is: miután könyvtárunk gázfűtésbevezetését az igazgatóság már 1970. márciusában jóváhagyta, azt az ígéretet kaptuk Szakáll Ákostól, a műszaki ügyek intézőjétől, hogy a fűtési idény befejeztével - tehát májusban, esetleg júniusban - a beszerelési munkálatokat elvégzik. A határidő sajnos, "elcsuszott". Még augusztusban sem szereltek, noha, éppen ennek megkönnyítésére, egy hónapra bezártuk a könyvtárat (erről olvasóinkat időben értesítettük). Végre szeptember közepén megkezdték, de sajnos, e riport készültéig, november 23-ig, még nem fejezték be a munkálatokat. A hűvös idő beállt. A konvektorok hidegek.

- Mi bízunk az ígéretekben. Miután azonban nem váltak valóra, október 19-én kénytelenek voltunk ismét bezárni a könyvtárat, anélkül, hogy olvasóinkat időben értesíthettük volna... Őszintén megmondom: szégyeljük magunkat!

-Maguk?.... A 22-es munkatársai?

- Igen. Remélem, mások is.

- Mit kívánnak maguknak az ujesztendőben?

- Szeretnénk úgy és olyan körülmények között dolgozni, hogy olvasóinkat kárpótolhassuk ezért a hosszúra nyúlt szünetért.

VASVÁRI ISTVÁN

H O S S Z U T Á V U F E S T É S M Á Z O L Á S

Novemberben három könyvtár nyitotta meg kapuit olvasói előtt: a 2-es és a 11-es gyermek-, illetve a 11-es felnőtt könyvtár. Mindháromban "csak" festettek, mázoltak és kisebb javításokat végeztek. Nagyobb felújítás, fűtés-korszerűsítés nem volt, mégis három - négy hónapig elhúzódtak a munkálatok.

A 2-es gyermekkönyvtár volt zárva legrövidebb ideig, három és fél hónapig. A könyvtár vezetője, Barta Andrásné lényegében elégedett, különösebb probléma nem akadt - jó hallani, hogy ilyen is van. A könyvtárosok nagy szeretettel készültek a nyitásra. Minden kis olvasójukat kedves hangú levélben értesítették, hogy a könyvtár újra várja őket. Ugy gondolták, hogy a torlódás elkerülésére szakaszosan küldik ki a visszahívókat, ezért a nyitás napjára körülbelül 300 levelet adtak "csak" postára. Ebből kedves zugolódás kerekedett: azok a gyerekek protestáltak, akik még nem kapták meg postán a levelüket, de barátaiktól, osztálytársaiktól értesültek, hogy a könyvtár újra megnyitott. Aki nem kapott értesítést, a helyszínen kérte a könyvtáros nénit, hogy adja oda az ő levelét is. A könyvtárosok a nagy forgalom ellenére is szívesen eleget tettek ennek: a könyvtárhoz való ragaszkodás jelét fedezték fel benne.

A 11-es gyermekkönyvtár már június elején értesítette olvasóit, hogy a nyár folyamán festés miatt zárva tartanak. Így nem érte felkészületlenül a kis olvasókat a június végén megjelent plakát, ami ezt ismét hírül adta. Teltek - multak, morzsolódtak a hosszú hetek. Ám felcsillant a remény: augusztusban valamikor, megjelent egy festő, állvánnyal - de elment. Majd megjelent egy másik, aztán ő is elment. Előfordult, hogy kettő kereste a harmadikat. Vajon hol dolgoznak? - aztán ők is elmentek. Végre, szeptember vége felé, hozzáfogtak - kész lett két hét alatt.

A nyitás napján egy kisfiú a következőket mondta:

Jé - csak festettek július 1-től október 26-ig. Igen válaszolta a könyvtáros - látod milyen szépek lettünk!

- Tényleg - válaszolta a kisfiú -, de azt mikor csinálják meg, hogy ne csak délután fél hatkor legyen meleg, hanem délelőtt is.

- Tudod, a könyvtárosnő nyelt egyet, ez egy öröklakásos ház - magyarázta - és mindenki este jár haza, és nekik nagyon jó, hogy 5 óra után van meleg.

- Az igaz, de a könyvtár délelőtt is nyitva van, és a könyvtáros nénik is megbetegedhetnek!

Hát igen! A könyvtár október 26-án nyitott, szép lett, csak nagyon hideg van.

A 11-es felnőtt könyvtár november 5-én nyitott. Négy hónapig volt zárva, és ez hosszú idő a festéshez, mázolásához. Maga a munka - a ki - és berámolást is beleértve - szüken két hónapig tartott, a másik két hónap alatt nem történt semmi. Olvasóik joggal zugolódtak, mert látták, hogy hétről-hétre nem történik semmi. Többször fordultak panasszal az I. kerületi Tanácshoz. Sajnos, ők sem tudtak segíteni.

A könyvtárosok a zárvatartás idején többnyire más könyvtárakban helyettesítettek. Jó volt megismerni más kollektívákat, más könyvtárakat. Igen hasznos volt ez a tapasztalatcserére, egymás jó, bevált gyakorlatainak átadására, kicserélésére is.

Voltak kisebb hibák - ezek azonban elkerülhetetlenek. A nagy baj, hogy a festés ilyen sokáig tartott. Tul vagyunk rajta. Megszépült könyvtárunk - és a többiek is - újra üzemelnek. Várjuk, fogadjuk olvasóinkat. Nem is gondolunk már festésre, mázolásra, türelmetlenségre, bajokra - egy időre elvetettük a gondját.

LAKATOS JÓZSEFNÉ
FLECKENSTEIN SÁNDORNÉ

D O L G O K , K A P C S O L A T O K , V I S Z O N Y O K

Mi emberek, sajátos módon úgy szerveződünk és szerveződik közösségünk, hogy dolgainkat, kapcsolatainkat, viszonyainkat mi határozzuk meg, mi alakíthatjuk. Megalkotunk egy-egy kapcsolatot: ha kiderült, hogy hibás - javítunk rajta. Közösen alkottuk meg, s mivel minden összetevőjét nem láthattuk előre: hibásan terveztük. Számomra ott kezdődik a "homo sapiens", amikor ezzel szembe tudunk nézni, javítani tudunk rajta, mert így sem dolog, sem viszonylat, nem idegenedhet el és nem uralkodhatik felettünk! Az emberi közösség sajnos, olyan sajátos módon szerveződött, hogy egy-egy dolgot, kapcsolatot stb, stb mi magunk, az egyedek jelenítünk meg, azonosulunk is vele. A rossz az, ha egyé válunk magával a dologgal. Ha azt képzeljük, hogy: "a dolog én vagyok!" Ez teremti meg lehetőségét, hogy embertársainktól elidegenedjünk, sőt ami az egyén számára még tragikusabb - hogy egyéniségünket elveszítsük.

Az 1970 októberi Híradóban kis cikket irtam az adminisztráció - legalább is szerintem - felesleges terheiről. Sok kollegám, kifogásolta hangját. Megkövetem őket. Még többen voltak, akik személy szerinti sértésnek vették. Őket is megkövetem, de nem tudok velük egyetérteni. Nem X. ügy képviselőjéről, hanem X.- ügyről irtam. Ami számomra nem ugyanaz. Annál is inkább megkövetem a személyeket, mert bánt, hogy X-ügy megjelenítőjét nagyon szeretemes tisztelem. Tudom, hogy saját munkájáról egyénileg is van elképzelése, sőt, ez az elképzelés megegyezik azzal, ami miatt cikketem irtam. Miért nem segítő szándékot látott tehát benne?

Érdekes módon Fellini "Nyolc és félben" elhangzott mondatai jutnak eszembe: "Mind együtt utazunk egyazon cél felé...."

Csak az "egyazon cél" nem jelenti azt, hogy egyformák is akarunk lenni. Nem lenne jó, mert a haladás szűnne meg!

MARUSZKI JÓZSEF

KÉT KONGRESSZUS KÖZÖTT

BIBLIOGRÁFIA

GÁLICZKY ÉVA: KÉT KONGRESSZUS KÖZÖTT

Ajánló bibliográfia az MSZMP X. kongresszusa
alkalmából

és hozzátehetjük tiszteletére. A közvéleményt, ahogy az elmúlt hetekben, nyilván sokáig élénken foglalkoztatja még ez a pártkongresszus. E bibliográfia nemcsak az időszerűséget hangsúlyozza, hanem tematikus beosztásával körképet ad azokról a témákról, problémákról, amelyek az elmúlt négy évben felvetődtek, megoldódtak.

A munka két témakört foglal össze. Az első az aktuális rész, valóban a két kongresszus közötti időszakot dolgozza fel. Az eltelt négy esztendő politikai, gazdasági, kulturális munkájával foglalkozó műveket rögzíti. A második rész, amely a Párttörténet címet viseli, szerves része az elsőnek - egyben különbözik is attól, - mert más az időmegközelítése. Míg az első rész olyan műveket tár fel, amelyeknek mindkét időszaka - megírásuk ideje és témájuk is 1966-1970 közé esik - a második részbe tartozó művek csak megjelenési idejükkel kapcsolódnak ide. Ez a témacsoport a párttörténeti kutatás négyéves eredményeit foglalja össze.

Az egyes témákon belüli felosztás időrendi, ami a folyamatot, egy-egy kérdés időbeli alakulását mutatja. A második rész felosztása nagyobb időegységeket tartalmaz. Így következnek az Ötvenéves párt, A forradalmak kora, Hazánk felszabadulása, A szocializmus útján témakörök.

A mű az önálló kiadványokon kívül határozatokat, tanácskozások kiadott dokumentumait, a folyóiratok közül a Társadalmi Szemle, a Pártélet és a Népszabadság cikkeit dolgozza fel. Válogató jellegű, nem is törekedett teljességre, a gyors és eredményes tájékoztatás segédeszköze kívánt lenni.

Az időszerűség, a logikus rendszer és a névmutató emeli a bibliográfiát arra a szintre, hogy segítségével képet kapjunk - és adjunk az olvasóknak - az elmúlt négy év társadalmi eseményeiről. S alapot ahhoz a kérdéshez, amelyre a kongresszus határozatai adják meg a választ, milyen problémák megoldása, milyen újabb út megtétele vár ránk "két kongresszus között", az elkövetkező időszakban.

PLENK ANNA
14-es könyvtár

ENGELS FRIGYES

1820 - 1895

DOKUMENTUMOK

A könyvtár Engels-megemlékezései sorában a Propaganda Osztály, az Engels művekből rendezett kis könyvkiállítás mellett, Engels életéről és munkásságáról készített faksimile-gyűjteményt.

A Földes László és Sárdy Károly összeállításában megjelent munka közel húsz lapon mutatja be a 150 évvel ezelőtt született Engels Frigyest.

A "Dokumentumok" sorozatban megjelent anyag mind emlékkiállítások, mind albumok összeállításához, valamint a tájékoztató munkában jól hasznosítható.

Az egyes lapokon kirajzolódik előttünk az ifjú Engels, valamint a Marx és családja körében élő Engels portréja. Érdekes a moszkvai Marx-Engels szobor leleplezésekor, 1918-ban elhangzott Lenin - beszéd rövid kivonata mellett az akkor készült fénykép is. Az elberfeldi gimnázium képe, vagy a "cigaretta" önarckép, az ifjú hegelianusokról készített rajz, vagy az "Ellenségeinkhez" címmel írt 1839-ben publikált verse is sokaknak új dolog lesz. A Marx-szal közösen írt első műük /1843/ címlapja, valamint a "Kommunista Kiáltvány" első magyarországi; az első londoni és több európai és ázsiai nyelvű kiadásának címlapját is itt láthatjuk. A "Neue Rheinische Zeitung" szerkesztőbizottságát ábrázoló képen Marx és Engels portréja mellett jóbarátjuk Georg Weerth is helyet kapott, akit Engels a német proletariátus első jelentősebb költőjének nevezett. Ugyanitt találjuk e kiváló orgánus utolsó számának fotóját, amely Freiligrathnak, a Kommunista Szövetség tagjának azóta híressé vált versét közölte.

A kiadvány Engels egyik legjelentősebb művének történetéből, az "Anti-Dühring"-ből is közöl dokumentumokat. Mint Engels írta, a X. fejezet Marx munkája volt, mert "Kezdetből fogva megszoktuk, hogy szakkérdésekben kölcsönösen segítjük egymást."

Engels és a nemzetközi munkásmozgalom kapcsolatáról is, valamint a II. Internacionálé megalakulását követő években németül, angolul és franciául kiadott Engels művek címlapjaiból - amely kötetek könyvtárunkban is megtalálhatók! - szép kollekciót láthatunk. Érdekes Vera Zaszulics, a korai orosz forradalmi mozgalom jelentős harcosának szerkesztésében és fordításában, 1894-ben közzétett munkája: "Friedrich Engels Oroszországról" címmel.

A faksimile-gyűjtemény számunkra legfontosabb képei Engels és Magyarország kapcsolatát tükrözik. "A német parasztháború" című műve magyar vonatkozású oldalairól, vagy az Ausztria-magyarországi munkásmozgalom fejlődéséről írt sorai mellett a Magyarországi Szociáldemokrata Párt első /alakuló/ és harmadik kongresszusához írt nyílt levelei szerepelnek. Frankel Leó, Engelmann Pál, stb. Engelshez írt levelei közül is szívesen láttunk volna néhányat. Az Engels művek magyarnyelvű kiadásainak címlap-válogatásában minden jelentősebb Engels mű szerepel, mind a felszabadulás előtti, mind az újabb kiadások. Figyelemreméltó az 1895-ös Népszavából származó, Engels halálakor a címlapon gyászkeretben közzétett portréja is.

Örülünk, hogy könyvtárunk igen jól használható faksimile sorozata új kiadvánnyal gazdagodott, mely nemcsak a jubileum céljait szolgálja, hanem elősegíti a marxizmus klasszikusai műveinek további propagandáját is.

VISSZHANG MUNKÁNKRÓL

NÉPSZABADSÁG 1970. december 3.

Bibliográfia Engels Frigyesről

A Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár Engels születésének 150. évfordulójára hasznos bibliográfiát — irodalomjegyzéket — tett közzé. Utoljára 1966-ban jelent meg hasonló kiadvány — *Práger Miklós értékes gyűjtése* —, mely a felszabadulás óta napvilágot látott Marx- és Engels-kiadások leírását tartalmazta.

Mennyiben hoz újat az évfordulóra kiadott munka? Nem Engels műveit sorolja fel, hanem az Engelsről írottakat, különös tekintettel az utóbbi évtizedben megjelent kötetekre, könyvrészekre, a hozzáférhető folyóiratok cikkeire, ismertetéseire. A közel száz oldalas könyvecske összeállítója, *Lakos Katalin* diesereire méltó munkát végzett; amennyire lehetséges, teljes Engels-irodalmat összegyűjtésére vállalkozott.

A világos, áttekinthető kiadványt *Czobet Ernő* mindmáig időtálló tanulmányának fejezetcímei vezetik be, amelyek kitűnően foglalják össze és tagolják *Engels politikai tevékenységének fő szakaszait*. Egyben korrajzot is adó, terjedelmes életrajzi táblázat gazdagítja a fejezetet.

Ezután a *Kommunista Kiáltvány*ról, majd Engels önálló műveiről (*A család, a magántulajdon és az állam keletkezése, Anti-Dühring* stb.) kapunk tömör tartalmi összefoglalást és a kiadásokról megjelent értékelések jegyzékét.

A *Bibliográfia* című fejezet felsorolja az eddig megjelent Marx—Engels bibliográfiákat. A felsorolásból kiderül, hogy Engelsről külön ilyen még nem készült!

A *tudós politikus* rész bemutatja Engelist: a filozófust, a nem-

zetközi munkásmozgalmat szervezőjét és vezetőjét, a hadtudomány művelőjét. Az *Engels és az irodalom* című alfejezethöz az újságíró, az irodalmi kritikus, a műfordító, a verselőt ismerhetjük meg.

A bibliográfia legérdekesebb része Engels és Magyarország kapcsolatát foglalkozik. Itt találhatjuk Engels leveleit a Magyarországi Szociáldemokrata Párthoz és *Stabó Ervin* tanulmányát *Magyar vonatkozások Marx és Engels levelezésében*. Az Engelshez írt levelek között *Frankel Leó, Engelmann Pál* és más magyar szocialista vezetők írásai szerepelnek. Az 1848—49-es forradalomról és szabadságharerről szóló oldalakon Engels cikkei és tanulmányai mellett megtalálhatjuk a magyar történészek e témával foglalkozó feldolgozásait is. Marx és Engels műveit magyarországi kiadásával és elterjedésével kapcsolatban a bibliográfia többek között *Práger Miklós* cikkére és *Komlós Aladár* tanulmányára hívja fel a figyelmet.

A Szabó Ervin Könyvtár kiadványában a Marxról és Engelsről szóló tudományos és regényes életrajzi feldolgozások is szerepelnek. Kiegészítve a megjelent bírálatokra való utalással. A *Megemlékezések* című fejezet *Lenin, Clara Zetkin* és *Marx leányának* írásain túl a magyar szerzők munkáinak teljes gyűjteményét nyújtja.

A munkát illusztrációk élik, többek között fakszimilében az MSZDP kongresszusára szóló Engels-meghívó, a *Népszava* korabeli Engels-nekrológja.

Siklós András

1970. december 23.

Engels-kiállítás a Fővárosi Szabó Ervin Könyvtárban

(Tudósítónktól.)

Figyelemre méltó, gazdag anyagból összeválogatott Engels-kiállítás látható a Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár központjában.

Négy témakörben válogatták össze a kiállítás anyagát. A fő helyen az *Engels-ritkaságok* szerepelnek; így első önálló műve, a *Schelling* filozófiájára vonatkozó kritikai tanulmánya, amely 1842-ben Lipcsében jelent meg név nélkül. A szerzőt annak idején *Szabó Ervin* állapította meg s a kiállított példányon az ő kézírásával szerepel a címlapon Engels neve. E kötetet egyébként a könyvtár igazgatósága átengedte a Szépművészeti Múzeumban rendezett kiállításnak; a könyvtárközpontban az eredeti könyv fakszimile példányát állították ki. Itt látható sok Engels-mű első

kiadása, ezek Szabó Ervin gyűjtéséből kerültek a könyvtár birtokába.

Érdeklődésre tarthatnak számat a különböző időszakokban *házában megjelent Engels-művek*, így például az 1909-es Marx—Engels válogatás. Az egyik legrégebbi ritkaság *A szocializmus fejlődése az utópiától a tudományig*, amely 1897-ben jelent meg először magyarul, *Bokányi Dezső* fordításában. Az *Engelsről szóló külföldi irodalomból* is több érdekességet láthat itt az érdeklődő; bibliográfiákat, kommentárokat, életrajzokat. Végül bemutatják a vitrinek a különböző korszakokból származó orosz, francia, angol, német, holland, finn, cseh stb. nyelvű *Engels-kiadások* egy-egy példányát.

Szabó Pál

1893 - 1970

Szerk.: Győri Lajosné

A jól sikerült röpbibliográfiák sorát ismét gazdagította egy: a Szabó Pálról megjelent kiadvány.

A Könyvtári Híradó május-júniusi számában egy hasonló típusú kiadványt méltató cikkhez kiegészítésként szeretném elmondani, milyen sokrétűen tudjuk felhasználni ezeket a gyorsan megjelenő, praktikus formájú bibliográfiákat. Elsősorban a könyvtár propagandamunkáját segíti nagy mértékben. Biztosítja a gyors reagálást az eseményekre.

Eseménynaptár című faliújságunk alsó részén "Aktuális" kiírás alá felakasztunk egy-egy bibliográfiát. Így azoknak az olvasóknak, akik nem használják olvasótermünket és nem nézik meg az asztalokra kitett kiadványokat, a kölcsönzőtérben tesszük lehetővé egy példány átnézését.

Ugyanígy helyeztük el a Szabó Pál bibliográfiát is. Az olvasók nagy érdeklődéssel nézegették. Néhányan haza is vittek belőle, szabályszerűen kikölcsönözték.

Mint később elmondták nagyon jó szolgálatot tett. Azok az olvasók, akik kevésbé ismerték Szabó Pált, most, a nekrológok olvasásakor érdeklődéssel fordultak felé. Nincs idejük elmélyedni lexikonban, keresgélni analitikus katalógusban, így a bibliográfia elolvasásakor jó tájékoztatást kapnak az íróról. A művei ismertetését felhasználva kiválaszthatják a számukra legérdekesebbnek tűnőt.

Jelentkeztek a közeli iskola diákjai is, a faliújságra, az osztályfőnöki órán való megemlékezéshez kértek anyagot.

Nagyon örülünk a röpbibliográfiáknak, mert segítséget nyújtanak a propaganda és tájékoztató munkában, s a jövőben is számítunk rájuk.

VERECKEI ÁGNES

Fodor József Kossuth-díjas költő az alábbi levelet küldte Révész Ferenc elvtársnak, könyvtárunk igazgatójának:

Mélyen tisztelt Igazgató Elvtárs !

A "Mai magyar költők" Vasvári István szerkesztette bibliográfiai-sorozat a Szabó Ervin könyvtár dicséretreméltó, értékes vállalkozása; köszönetemet fejezem ki érte a könyvtár költészet-szerető igazgatójának mindnyájunk nevében !

Budapest, 1970. okt. 20.

Őszinte tisztelettel hive

FODOR JÓZSEF

O K T A T Á S I H I R E K

E g y e l ő a d á s m a r g ó j á r a

Nem állíthatjuk, hogy el vagyunk kényeztetve s mindig munkánk szerves részévé tudjuk tenni az előadók által elmondottakat, értékes ismereteiket, tapasztalataikat. A kötelező szerdai oktatás megszokott mechanizmusában éppen ezért színes foltként emlékezünk Aczél György elvtárs előadására. Nehéz visszaadni és nem is vállalkozom rá, hogy sokrétű előadásának ismereti, hangulati elemeit felvázoljam, inkább csak benyomásaim közül emelnék ki néhányat.

A valóság szépitgetések nélküli megmutatásához ma már többé-kevésbé hozzászoktunk. A kérdések társadalmi összefüggéseinek, a történelmi előzményeknek, lehetőségeinknek megmutatása is mind több előadónknak sikerül.

Aczél elvtárs előadásában a progresszív választ, a történelem dinamikájának, vonzásának rendszerében adta meg, nem kerülte ki az ugynevezett kényes kérdéseket, társadalmi életünk ellentmondásait, s amivel többet adott: lehetőségeink feltárása mellett, a minden cselekvést megújító optimizmust.

Pártunk ifjúságpolitikája - társadalmi életünk részletkérdése - igen összetett magában és magán hordja feladataink, problémáink - gazdasági, kulturális, tudományos, közoktatási, politikai, stb. életünk - vetületeit és velük képez egészset. A határozat nem teremt új helyzetet, de a lehetőségek felismerésére, a feladatok megoldásának szükségességére hívja fel a társadalom figyelmét és mozgósítja a rendelkezésre álló erőket és eszközöket. Ugyanakkor meggyőzően bizonyította Aczél elvtárs, hogy a megoldás csak a társadalmi élet valamennyi területének fejlesztésével és alakulásával érhe-

tő el. A fejlődést meghatározó számtalan összetevővel a mi munkánk is szerves részt alkot. S valljuk meg őszintén, jól esik nekünk, ha a hétköznapiok egyhangúságában, tudjuk, hogy nem csak számítanak munkánkra, de - ha többre egyelőre nem is futja - legalább erkölcsileg megbecsülik azt.

Miből vontam le a fentieket? - hiszen az előadásban szószerint alig esett konkrétan szó rólunk. Az igényes megközelítés módjából, melyben a komplexitás és közérthetőség, a valóság reális láttatása és optimizmusa, a tények tudomásul vétele, az ember munkájának tisztellete csendült ki.

MITRU IBOLYA

A SZEMÉLYISÉG SZEREPE A SZOCIALIZMUSBAN

Ezzel a címmel tartott előadást az ösztintézeti továbbképzés keretében 1970 december 2-án Lick József elvtárs, az MSZMP Politikai Főiskolája Filozófiai tanszékének docense.

Bevezetőjében hangsúlyozta, hogy a személyiségkutatás az utóbbi 10-15 évben került az aktuális marxista elméleti kutatások középpontjába, ez azonban egyáltalán nem jelenti azt, hogy a marxizmus klasszikusai elhanyagolták e kérdést. Ismertette a marxista személyiségelmélet alapvető problémáit, mindenekelőtt a személyiség marxista fogalmát. Gazdagon árnyalt elemzésében különösen érdekesen szólt a sokoldalú ember eszméjéről. Így jutott el a mához és racionálisan fogalmazta meg a valóságostól a lehetségesig vezető utat, vagyis hogy a kommunizmus embereszménye megvalósításához milyen reális utak, módok vezetnek a szocialista társadalom jelenlegi feltételei mellett.

Mindennapos munkánk feladatait jelölte meg, amikor a kultúra oly fontos szerepét hangsúlyozta a sokoldalú ember kialakításában.

A magasszínvonalú, közérthető előadást a hallgatóság nagy tetszéssel fogadta. A pártoktatásban résztvevők a hallottakat konzultáció keretében dolgozzák fel.

-y

» Fiatalkori « csinytevéseink

Vasvári Pista barátom felkért, hogy Könyvtárunk újjáéledésének 25.-ik évfordulóján, néhány vidám epizódot idézzek fel abból a messze-tünt múltból, amelyben az akkori társadalmi és politikai megpróbáltatások ellenére is bőven buzgott bennünk az életerő.

A maiaknak, talán ismeretlenek lesznek az egykori nevek, de ha valakit különösebben érdekelne egy-egy téma, forduljon a "bölcs" öregebbekhez, Remetéhez, Mentésnéhez, Gerébnéhez, Dobos Piroskához, Pataki Ferihez és másokhoz, akik ma már jeles "veteránok" ! Természetesen leginkább az úgynevezett "művészi" megnyilvánulásokkor születtek tréfák, melyeknek alkotói között ott találtuk a már említetteken kívül Szász Karát, Dobrovitsné Teklát /aki ma tisztes egyetemi tanár/, szegény Terescsényi Gyurkát /az író/, az egykori nemzetiszínházi karnagyot/Turai Miskát, házi zeneszerzőnket /aki már kilencven éves/, továbbá egykori üdvöskénket, Szabó Klárit. Aztán elnyűhetetlen sugónkról, Oláh Ibolyánkról sem feledkezhetünk meg, aki ha belesültünk a szövegbe - sajnos - sohasem segített rajtunk, hanem ártatlan mosollyal bámult ránk a mélyből. Ott téblábolt körülöttünk elsőszámú önkéntelen komikusunk, Rubinyi Gyurka is, aki olyan jámbor odaadással dolgozott, hogy ma is meghatottan gondolok rá. Végül jó magamon kívül, aki az előadásoknak "mindenlében kanala" volt, meg kell emlékezni még Marót Miklósról, aki Mentésnével, azaz pardon akkor még Rózsa Ilonával együtt írta, szervezte, játszotta és állította össze a műsorokat fáradhatatlanul.

Nohát ez volt az a bizonyos törzsgárda, velük játszottunk kabarét, operettet, drámát, bábjátékot, árnyjátékot és minden egyebet, sokszor olyan sikerrel, mint például egyik "táj előadásunkon", a József körút és Baross utca sarkán, melyet egy kirkatban tartottunk a többszáz utcai néző előtt, úgy, hogy még a villamosközlekedés is megbénult a Nagykörúton.

Valóban rettenthetetlenek voltunk, nemcsak politikai téren, hanem közigazgatási területen is. Az előbb említett nagykörúti előadáson például Truman-ellenes kuplékat adtunk elő árnyjáték keretében és az óvatosak rosszalóan csóválták a fejüket merészségünkön, mert mit lehet tudni, hátha az amerikaiak...

Egyik közigazgatási kritikánk ugyancsak ilyen merész volt azon a Gellért Nagyszállóban - előbb a könyvtárban - tartott monstre előadáson, amelyet a Fővárosi Tanács rendezett. Itt kipellengéreztük az akkori alpolgármestert, aki évek óta halasztotta a központi városháza kulturtermének befejezését. A rögtönzött jelenet számtalan képből állott, ahol minden egyesben felvonultak hosszú sorban a szereplők, a főváros tisztviselőit alakítva, serdülő bajszos koruktól kezdve, hajlott ószszakállú öregségükig, mind több és több cuccot hurcolva magukkal/feleséget, gyerekeket, unokákat, bölcsőt, esernyőt, botot, luftballont és miegymást/s míg tünt az idő, kitartóan biztatták egymást, hogy hamarosan mégis felépül majd a kulturterem. A szereplők között résztvett a Könyvtár teljes személyzete és szabad utat engedünk mindenki fantáziájának. Ahogy kép képet követett, nőtt a zaj a nézőtéren, majd még nagyobb lett az ová-

ció, még több a taps, - úgy hogy végül is vérig sértve felugrott és kirohant alpolgármesterünk a teremből, - de a következő évben mégis csak felavatták a kulturtermet !

Kineveltünk egy műdalost is sorainkból, a különben annyira hallgatag és mindig precíz Kondorosi Sándort és a későbbi előadások primadonnáját, az ezer ötlettel bizsergő Nagy Tamásnét, akinek mókáin én még haló poraimban is megremegtetem pocakomat a szinpadon híres operaparódiánkban, a közönség még nagyobb derűje közben. Ezt a paródiát számtalanszor előadtuk később is, amikor köszvényes lábam miatt már mind nehezebben tudtam szinpadi halálom után a tapsra feltápászkodni. Ezért a végén nem feküdtem le a szinpadra, hanem egy, a sarokba odaállított székre. Am Máté Pista, az ezermester ügyelők a széket egyszer, túlságosan a pódium szélére helyezte és az egyik előadáson, amikor belerogytam, szépen hanyatt estem a mögöttem álló vízzel teli tüzoltó vödörbe a közönség hatalmas ovációja közepette.

Az előadások főrendezője mindig Mentésné volt. Munkáját szívesen vállalta, mert a több hetes próbák, állandó nevetés közben, a késő esti órákba nyúltak. Kulturfelelősünk éveken át Dicike volt, ma bibliográfus Ecsedyné néven. De nemcsak ő, hanem egykorú társai, Fercsek Ily, Erdődyné és a többiek valamennyien ma már komoly asszonyok. Hol van már a tavalyi hó ?..... Hova tűnt az az idő, amikor ezek a fiatal teremtések, /egyszer hőésés közben is/ a május elsejei felvonulásokon végigtáncolták a budapesti utcákat magyar ruhában ? És hol maradtak azok az idők, amikor a Könyvtár kulturcsoportjának volt mersze kifigurázni a könyvtár profilját, a könyvtári munka buktatóit és hiányosságait, a kerületi /akkori fiók/ könyvtárak elszakadását ! Mert az ötvenes években Könyvtárunk nemcsak a könyvtári hálózatok kiépítésében, nemcsak az olvasókatalógusok megszervezésében, nemcsak az ajánló bibliográfiák megteremtésében, hanem a könyvtári munka kritikájában is a többi könyvtárak előtt járt !

Egyik könyvtári előadásunk majdnem az én jó életpárom halálát okozta ! Ugyanis, mint annyiszor, újra elővett ischiásom, annyira, hogy mozdulni sem tudtam. Az esti előadásra, így nem bírtam felkelni és közöltem feleséggemmel, aki, mint a könyvtár egykori munkatársa természetesen megjelent az ünnepségen, kimentve engem, hogy nem tudom eljátszani a rám bízott feladatot.

Valami őskori jelenetet kellett játszanom Geréb Mártával és Rubinyi Gyurkával együtt, ölemben hatalmas kőtáblával, eléggé hiányos bárányszőr kötényben. A másik két "csodaszép" szereplő is ilyen Ádám-kosztüm jelmezben szerepelt!

Elkezdődött a műsor. Mi az előadás végén szerepeltünk. Már hét óra volt, majd nyolc, nem bírtam tovább az ágyban. A felelősség ösztönzött... Nagy nehezen felöltöztem. Így, amikor a jelenet sorra került, a széthúzott függöny mögött ott álltam teljes díszben, kőtáblával a szinpadon és mellettem ott bájolgott Geréb Márta és a háttérben Rubinyi Gyurka.

A nézőtérről sikoly hallatszott ! A feleségem volt, aki felfedezte, hogy az otthon gondosan betakart és mozdulni sem képes férje ott áll az ischiásával a huza-tos dobogón, egy szál bőrpéndelyben.

Sohasem felejttem el kinos derűinket sem. Mikor az egyik külföldi propaganda darabban, amelyben Szász Kara és én játszottuk a két főszerepet?

Én valami hajósgazdát, ő valami kormányost, vagy tengerészkapitányt alakított.

Szokásunk szerint, mint két régi színházi ember, a szerepet ezuttal sem tanultuk meg. Felment a függöny, ott álltunk a színpadon és vártuk Oláh Ibi sugását. De nem hallottuk ! Ibi várta, hogy kezdjük el mondókánkat, mi meg azt vártuk, hogy ő adja fel a végszót. Szünet. Pöfékelünk, aztán köhögünk. Semmi. Kara rám pislog, én meg rá. Nem tudtam, ki kezdi a darabot. Ujabb piszmogás, pipatömés, én odajátszom magam a rivalda sarkába, Ibihez és lábammal odarugok. Ibi visszaröhög, azt hiszi, viccelek. Kinomban lehajlok és odasziszegem: Sűj !

Semmi felelet. Csak rám bámul. Kara végre megszólal: Várom a válaszát, Jenkins úr ! /A disznó, gondolom magamban, így kihúzni magát a csávából. /Mit csináljak én most ?/ Ibi hallgat. Elkezdek halandzsászni:

- Ugy volt az kérem, nem is tudom pontosan, de hát vissza kell gondolni az egészre, mint emlékszik, kapitány, hogy is volt csak, nem mondaná meg ? És így tovább. Ibi lázasan lapoz a sugópéldányban, természetesen nem találja a szöveget. Közben azonban Kara is tevékenykedik. Egy iv papírra nagybetűkkel ráírja: Sűgd a szöveget te, marha ! Még sok-sok kedves emléket idézhetünk, de a Híradó terjedelme gátat szab a mesélő kedvnek.

Dehát mi is a tanulság mindebből ? Komoly munkát csak derűs lélekkel lehet teljesíteni.

TISZAY ANDOR

KAPTUK AZ ALÁBBI KARÁCSONYI ÉS UJÉVI ÜDVÖZLŐ - TÁVIRATOKAT

Egy japán zsurnaliszt örül szíve, hogy jelenhet meg Önök. Stopp. Kaptam átutalás
yenben. Stopp. Kivánom maguknak...

Irávsav Návtsi

Tokió

Kisi Kisi Shimm-Bumm

Mi, Kanadába-szakadt honfitársaik, amikor olvassuk a Híradó cikkeit, mindig sirunk...
Maguk is ?

Steven Kovács

Ontario

és 500 aláírás

Kellett maguknak civilizáció ? A mi Duplum-raktárunk nem ázik be

Frédi és Béni

kötárosok

Maguknál még van adminisztráció ?

Fidzsi News

Önök dilettánsok. Stopp. Láttuk a kolofont: 400 példány... mi az ? Hozzanak folytatásos regényt "Egy könyvtárosnő magánélete" címen. 100 ezer biztosítva. Stopp.

Sexische Nachrichten

Humbug

Örömmel lapoztuk át lapjuk legutóbbi számát. Rájöttünk, hogy nálunk sincsenek jobb lapok

Lappföldi Északi-móka

[= Ludas Matyi]

Az tsinus fiotul könyvtáros-leányzóik vagynak. Vigyázzanak, meg ne igesik őket

Könyves Kálmán

Pudding mellé csak magyar bibliográfiát karácsonyra ! - jelszóval rendeljük meg a mai napon összes kiadványukat. Stopp. Maguk mindig ilyen jókat irnak ? Stopp.

LONDON PUBLIC LIBRARY

Az alábbi távirat rossz címre érkezett, ezuton továbbítjuk:

A Könyvtáros Szerkesztőségének,

B u d a p e s t

Mai napon feladtunk címükre egy levágó-gépet stopp. A recenziós-példányt a gép szájához helyezik és ugyanazt végzi, amit a kritikus. Stopp. Időt takarítanak meg vele és honoráriumot. Stopp.

Boldog uejevet kíván magueknak

Gépasság Vizsgáló Intézet

/Kézbesítette: Vasvári István/

Igazgatósági ülések

Az igazgatóság november 10-i ülésén Sávoly Veronika gazdasági igazgatóhelyettes bejelentette, hogy a hálózat műszaki karbantartásának és a fűtőberendezések működésének folyamatossá tételére az "Aranykalász" termelőszövetkezettel és a "Sorfő" vállalattal szerződés kötését tervezi különböző szakipari munkák elvégzésére.

. . . A kerületi könyvtárak karbantartása, illetve felújítása során felmerült viták elkerülése érdekében létesítendő "Műszaki naplók" elkészítését, a használatukra vonatkozó leírást a Gazdasági Főosztály november végéig eljuttatja a könyvtárakba.

. . . Révész Ferenc igazgató informálta az igazgatóság tagjait az elavult könyvtárépületek pótlására szánt "ERDÉRT" faházak ár kalkulációjáról.

. . . döntött személyi kérdésekről.

November 17-én megvitatta a könyvtárvezetőhelyettesi megbízások létesítésének kérdését a Kerületi Könyvtárak Osztálya által javasolt kerületi könyvtárakban.

. . . határozatot hozott, hogy a kerületi könyvtárak 1970. évi munkájáról beszámoló értekezletek 1971 márciusa után kezdődjenek.

. . . Sávoly Veronika gazdasági igazgatóhelyettes ismertette az 1971. évi költségvetés legfontosabb adatait.

. . . határozatot hozott a Baross u. 18. szám alatti épület megüresedő helyiségének birtokba vételéről és felhasználásáról.

. . . foglalkozott személyi kérdésekkel.

November 20-án megvitatta a FSZEK 1971. évi felújítási és karbantartási tervjavaslatát.

. . . Sávoly Veronika gazdasági igazgatóhelyettes bővebb információt adott az elkészült 1971. évi költségvetésről.

. . . döntött az 1971. évi bérfejlesztés felhasználásáról.

. . . A Fővárosi Tanács Népművelési Főosztálya két dolgozónk részére 5 napos tanulmányutat engedélyezett Csehszlovákiába.

. . . döntött a nyugdíjas találkozó időpontjáról.

. . . intézkedett, hogy fel kell hívni az osztályvezetők figyelmét a munkaértekezletek rendszeres félénkennti megtartására.

. . . Szőke Tiborné igazgatóhelyettes bővebb információt adott az 1971. évi MSZBT olvasómozgalomról.

. . . határozott arról, hogy a könyvtár a szakszervezet üdültetési akciójához /IBUSZ szoba bérlet/ 18000 forinttal hozzájárul.

. . . Az új könyvtárépület programterve elkészült, közreadása után nyilvános megvitatásra kerül.

. . . döntött személyi kérdésekről.

PÁRTHÍREK

Alapszervezetünk pártcsoportjai bizalmiakká választották Farkas Józsefné, Gaál Jenőné, Gáliczky Éva, Hollósi Tiborné, Müller Gézáné, Rostás Jenőné, Uray Béláné, Varju Gézáné és Zachár Zoltánné elvtársakat.

x x x

Október 27-én megtartott taggyűlésen a résztvevők megszavazták Bezsák Lászlóné, Máthé Imréné, Sándor Ottóné tagfelvételi kérelmét.

Megvitatták:

- 1/ Révész Ferenc elvtárs beszámolóját a VIII. kerületi pártértekezletről,
- 2/ Dobos Piroska elvtársnő tájékoztatóját az 1970/71-es oktatási év előkészítéséről,
- 3/ Uray Béla elvtárs ismertetését az Sz.B. választás előkészítéséről.

KISZ - hírek

Október 15-én taggyűlést tartottunk az MSZMP KB Ifjúságpolitikai határozatának kulturális kérdéseiről. Meghívott előadónk Pándi András, a KISZ Budapesti Bizottságának munkatársa volt.

Október 20-án a 48-as könyvtárban a kerületek KISZ-kulturosaival közös értekezletet tartottunk.

A taggyűlésen résztvevők köszöntötték Varró Istvánné elvtársnőt, alapszervezetünk új tagját tagkönyve átvételre alkalmából, és Szabó Sándorné elvtársnőt, aki nemcsak intézetünk dolgozója, hanem alapszervezetünk tagja is lett.

x x x

Révész Ferenc elvtársat a X.Pártkongresszus a Központi Bizottság tagjai sorába választotta. Munkájához sok sikert kívánunk!

x x x

December 1-én megtartott nyilvános taggyűlésen Révész Ferenc elvtárs beszámolt a X. Pártkongresszusról, és tájékoztatót a Központi Bizottság nők helyzetére vonatkozó határozatáról.

Novemberben nyolc KISZ-csoport tartott csoportértekezletet.

December 1-én befejeződött az 1971-es évi KISZ tagösszeírás: Jelenleg könyvtárunkban 117 KISZ-tag dolgozik.

A KISZ-vezetőség Sándor Ottóné születési szabadsága idejére Cziboly Józsefnét kooptálta a vezetőségbe.

Szakszervezeti életünk

Szakszervezeti alapszervünk életében jelentős események zajlottak le a közeli netekben. Az esedékes tisztújító választások jegyében több szervezeti változtatást léptettünk életbe; s a választások előkészítése során ugyancsak megnőtt a Szakszervezeti Bizottság, a Tanács, a bizalmiak és az aktívák dolga.

November 14-

A legjelentősebb szervezeti változást a bizalmihálózat bővítése, s a főbizalmi-rendszer kialakítása jelenti. Mindenütt lezajlottak a bizalmi választások, s azóta minden egység, néhány kivételtől eltekintve, önálló bizalmival rendelkezik. Ezt követően 10 főbizalmi választottak, akik, miután hivatalból tagjai a Szakszervezeti Tanácsnak, hatékonyabb összeköttetést biztosítanak a szakszervezeti tagság és az SzB, illetve a tanács között. Mindenekelőtt a jobb kölcsönös tájékozódást és tájékoztatást, a szakszervezeti tagság egészére kiterjedő jobb információs kapcsolatot várja a tagság a főbizalmiaktól, akik már rendelkeznek bizalmi tapasztalatokkal. A főbizalmiak nevét és csoportbeosztását az alábbiakban ismertetjük:

1. Bóta Gyuláné. 12. kvt. Hozzá tartozik az 5, 12, 12.-gy, 18, 32, 36, 40, 43 és 45. sz. könyvtár tagsága.
2. Szendrői Józsefné. 24. kvt. Csoportja: a 16, 24, 25, 27, 30, 31, 35, 46, 4.-gy és 17-gy. könyvtár szakszervezeti tagjaiból áll.
3. Kerekes Pálné. 19. kvt. Csoportja: a 4, 7, 8, 19, 10.-gy, 21, 28, 41, 2.-gy és 8.-gy. könyvtárak dolgozói.
4. Óhegyi Pálné. 3.-gy. kvt. Csoportja: az 1, 6, 6.-gy, 13, 14, 3.-gy, 5.-gy könyvtárak tagsága.
5. Harmath Ferencné. 39. kvt. Csoportja: a 3, 9, 23, 26, 39, 44, 44.-gy, 48, 15.-gy, 7.-gy, 9.-gy könyvtárak dolgozói.
6. Molnár Mihályné. 1.-gy. kvt. Csoportja: a 2, 10, 22, 29, 34, 1.-gy könyvtárak szakszervezeti tagjaiból áll.
7. Cseh Irén. 20. kvt. Csoportja: a 11, 20, 20.-gy, 37, 38, 11.-gy, 38.-gy könyvtárak dolgozói.
8. Ecsedy Andorné. Központ, bibliográfiai osztály. Csoportja: a központban a bibliográfiai, a propaganda, a kerületi könyvtárak osztálya és a titkárság.
9. Jakab Andrásné. Központ, perlés. Csoportja: a központban a Gazdasági Főosztály, a kötészet, a műhely és a fűtők, takarítók szakszervezeti tagjai.
10. Bornemissza Lászlóné. Központ, olvasószolg. Csoportja: a központi olvasószolgálat, a raktár, a Budapest-gyűjtemény, a feldolgozó osztály s a zenei könyvtár. [Ebben a csoportban a helyzet időköz-

ben változott, miután a főbizalmit SzB taggá választották, csoportjában Nagy Emilné lett a főbizalmi.]

November 17

A főbizalmi választásokkal egyidejűleg választották meg a vezetőségválasztó küldöttgyűlés küldötteit és tisztségviselőit: a küldöttgyűlés elnökét /Révész Ferenc igazgató személyében/, a 15 tagú jelölőbizottságot /elnöke Szőke Tiborné igazgatóhelyettes/, az 5 tagú szavazatszedő bizottságot /elnöke Simon Lászlóné/, a 3 tagú mandátumvizsgáló bizottságot /elnöke Pályi Dénesné/, s a jegyzőkönyvvezetőket.

A főbizalmi választásokat november 17-én a Szakszervezeti Tanács ülése követte. Napirendje: az alapszerv 1971. évi költségvetésének ismertetése és vitája, jóváhagyása, titkári tájékoztató a választások előkészületeiről, a TT elnökének beszámolója a Társadalombiztosítási Tanács és albizottságainak munkájáról, s végül a munkamozgalmi és munkaszervezési felelős beszámolója az eddig végzett munkáról és a soron levő feladatokról.

Ez volt a Szakszervezeti Tanács utolsó ülése az adott személyi összeállításban, s ennek során köszönte meg az SzB titkára a Tanács eredményes, aktív munkáját, s búcsúzott el azoktól, akik megváltak a testülettől.

December 5

A vezetőségválasztó küldöttgyűlést december 5-én tartottuk meg a Fővárosi Tanács klubtermében. A küldöttgyűlés elnökségében Révész Ferenc elvtárs, igazgató, a küldöttgyűlés elnöke, valamint a pártszervezetképviselőjében Hargitai Nándorné, szervezőtitkár, dr. Vida Tamás, a Közalkalmazottak Szakszervezete Budapesti Bizottsága kiküldötte, s Uray Béla SzB. titkár foglalt helyet. A küldöttgyűlés első napirendi pontjaként a titkár beszámolt a Szakszervezeti Tanács, illetve az SzB 4 évi munkájáról. A tartalom, sokrétű, eredményeinket és gondjainkat elemző beszámolót a közelmúltban lezajlott X. Pártkongresszus azon megállapításának, iránymutatásának felidézése vezette be, amelyek összefüggésben voltak problémáinkkal és meghatározták feladatainkat. A beszámoló kitért a szakszervezeti mozgalmi és a könyvtári szakmai munka sok kérdésére, elemezte eredményeinket, rávilágított legsúlyosabb szakmai, műszaki ellátási, szervezeti, stb. gondjainkra, s meghatározta azokat a feladatokat, amelyeken a jövőben még elmélyültebben és szervezettebben kell dolgoznunk, ilyen többek között a nők érdekvédelmének, jobb munkakörülményeinek biztosítása.

Az érdeklődéssel fogadott beszámolót felszólalások követték. Vida Tamás elvtárs, a Közalkalmazottak Szakszervezetének kiküldötte elismeréssel szólt a FSZEK szakszervezeti alapszervének munkájáról, s ígéretet tett arra, hogy a dolgozók élet- és munkakörülményeiről korábban elkészített elemző jelentést, amelyet a Budapesti Bizottság megtárgyalt, nem hagyják az asztalfiókban hevertetni, s mindent elkövetnek, hogy jogos igényeinket felettes szerveink minél előbb kielégítsék.

A titkári beszámoló részletes ismertetésére legközelebbi számunkban visszatérünk.

A küldöttgyűlés az alábbi határozati javaslatokat fogadta el, az SzB titkár előterjesztése alapján:

1. A Magyar Szocialista Munkáspárt X. kongresszusának határozatait, különösen azokat, amelyek a szakszervezetek feladataival foglalkoznak, tanulmányozni fogjuk és munkaterveink készítésénél irányvonalként használjuk fel.
2. Tanulmányozzuk az MSZMP Központi Bizottsága 1970 február 18-19. ülésén hozott határozatát, amely a nők politikai, gazdasági és szociális helyzetét tárgyalta, s alapszervezetünkre is feladatokat ró. Könyvtárunk helyi sajátos viszonyait figyelembevéve, megvizsgáljuk a határozatból adódó tennivalóinkat és megvalósításuk érdekében konkrét javaslatokat dolgozunk ki.
3. A Szakszervezeti Tanács a könyvtár szakmai munkájának hatékonyabb támogatása érdekében rendszeresen foglalkozzon gazdasági, módszerbeli és szakmai tartalékainak feltárásával, elsősorban a munkaértekezleteken és bizalmi csoportértekezleteken elhangzottak alapján, valamint a munkaügyi és munkaszervezési albizottság tevékenységét figyelembevéve, tegye meg javaslatait az Intézetvezetőségnek.
4. A Szakszervezeti Bizottságnak az a véleménye, hogy a célfeladatokat az eddigieknél átgondoltabban, a gyakorlati hasznosságot jobban figyelembevéve kellene összeállítani. A munkamozgalmi és munkaszervezési bizottság feladatává kell tenni, hogy a lehető legszélesebb körű tájékozódás után tegye meg javaslatait a meghirdetendő célfeladatok tematikáját illetően. Az elkészült támajavaslatokat a szakvezetés és az SzB tagjaival megbeszélve, egyeztetve javasoljuk meghirdetni.
5. A Szakszervezeti Tanács fokozottabban nyújtson tájékoztatást a szakszervezeti szerveink munkájáról, határozatairól, gondjairól és eredményeiről. Ennek érdekében használja fel a különböző értekezletek és a Könyvtári Híradó nyújtotta lehetőségeket is, a bizalmi hálózat útján történő tájékoztatáson kívül.
6. A Szakszervezeti Tanács vizsgálja meg az 1968-as munka- és egészségvédelmi kérdőíves felmérés feldolgozása kapcsán hozott határozatok eddigi megvalósítását, tegyen javaslatot, illetve hozzon határozatot a munka- és egészségvédelem fokozottabb érvényrejuttatása érdekében.
7. A Szakszervezeti Tanács fokozza ellenőrző és segítő tevékenységét szakszervezeti alapszervezetünk gazdálkodása eredményei s a tagdíjmorál további javítása érdekében.
8. A Szakszervezeti Tanács vizsgálódjék és hozzon határozatot annak érdekében, hogy szociálpolitikai, üdülési, segélyezési munkánkat még hatékonyabban és a dolgozók még szélesebb rétegeit érintve végezhesük.
9. A Szakszervezeti Tanács vizsgálódjék és hozzon határozatot annak érdekében, hogy a SZOT 1968. szeptemberi, a szakszervezetek agitációs, propaganda és kulturális nevelőmunkájának aktuális feladataival foglalkozó állásfoglalásában foglaltakat,

hogyan alkalmazhatjuk könyvtárunk sajátos körülményei között s hogyan fejlesszük tovább kulturális nevelő munkánkat.

A küldöttgyűlésen került sor a szakszervezeti aktívák és SzB-tagok megjutalmazására. Ennek során Árvay Gyuláné, Dávid Gyuláné, Hajdu Miklósné, Hargitai Nándorné, Klein Judit, Klinda Mária, Máté Imréné, Pádár Istvánné, Pályi Dénesné és Szalai Tibor aktívák, valamint Csomor Tibor, Forgács Tiborné és Molnár József SzB-tagok kaptak egy 200 Ft-os vásárlási utalványt.

A küldöttgyűlés második napirendi pontjaként lebonyolítottuk a választásokat. Szőke Tiborné igazgatóhelyettes, a jelölőbizottság elnöke ismertette a jelölőbizottság javaslatát, a Szakszervezeti Tanács tagjaira. A küldöttgyűlés a Szakszervezeti Tanácsot az alábbi összetételben választotta meg:

A Szakszervezeti Tanács tagjai

1. Bacsa Andrásné	12-es könyvtár
2. Balázs Jánosné	2-es gyermekkönyvtár
3. Bornemissza Lászlóné	Közp. Olvasószolgálat /főbizalmi/
4. Bóta Gyuláné	12-es könyvtár /főbizalmi/
5. Csernák Béláné	Közp. személyzeti előadó
6. Cseh Irén	20.-as könyvtár /főbizalmi/
7. Csomor Tibor	Közp. Bibliográfiai osztály
8. Dudás Franciska	4-es gyermekkönyvtár
9. Ecsedy Andorné	Közp. Bibliográfiai osztály /főbizalmi/
10. Farkas Józsefné	2-es könyvtár
11. Forgács Tiborné	44-es könyvtár
12. Gaál Jenőné	20-as gyermekkönyvtár
13. Harmath Ferencné	39-es könyvtár /főbizalmi/
14. Hargitai Nándorné	Közp. KKO.
15. Huszti Jánosné	25-ös könyvtár
16. Jakab Andrásné	Közp. Perlés /főbizalmi/
17. Jancsovics Klára	8-as gyermekkönyvtár
18. Jellinek Lászlóné	4-es könyvtár
19. Kertész Pál	28-as könyvtár
20. Kovács Jánosné	Közp. Propaganda Osztály
21. Kovács Lajosné	28-as könyvtár
22. Kerekes Pálné	10-es gyermekkönyvtár /főbizalmi/
23. Lintner Ferenc	Közp. Műhely
24. Meiszner Tamásné	1-es könyvtár
25. Molnár József	Közp. Perlés
26. Molnár Mihályné	1-es gyermekkönyvtár /főbizalmi/
27. Óhegyi Pálné	3-as gyermekkönyvtár /főbizalmi/
28. Pályi Dénesné	45-ös könyvtár
29. Riehlich Ilona /Szabó Jánosné/	5-ös könyvtár

30. Szalay Ágnes	Zenei Könyvtár
31. Szalay Tibor	Közp. Kötészet
32. Szendrői Józsefné	24-es könyvtár /főbizalmi/
33. Szilágyi Zoltánné	34-es könyvtár
34. Ternák Dániel	Közp. Budapest Gyűjtemény
35. Tóth Istvánné	Közp. Gazdasági Osztály
36. Tóth Sándorné	20-as könyvtár
37. Tverdota Miklósné	40-es könyvtár
38. Tyroler Gyula	Közp. igazgató h.
39. Uray Béla	6-os könyvtár
40. Vukán Viktória	25-ös könyvtár
41. Weigel József	Közp. Kötészet
42. Zimonyi Erika	Közp. Olvasószolgálat
43. Zsukovszky Ervinné	Közp. Olvasószolgálat

Ezzel egyidejűleg a tagság megválasztotta a Számvizsgáló Bizottságot, /Elnöke: Zubonyai Istvánné, tagjai Deák Lászlóné és Oravec Zsuzsa lettek,/ a Társadalombiztosítási Tanácsot /TT-t/ s a Közalkalmazottak Szakszervezete Budapesti Bizottsága értekezletének küldöttesteit. A TT elnöke Zsukovszky Ervinné, /közp. olvasószolgálat/, tagjai: Pályi Dénesné, az SZTK kifizetőhely ellenőre, Árvay Gyuláné, a nyugdíjelőkészítő albizottság vezetője, Máthé Imréné, üdültetési felelős, dr. Kocsedy Andorné, beteglátogatási felelős, Szalay Tibor, segélyügyi bizottság vezetője, Dávid Gyuláné, egészségügyi felelős.

A Budapesti Bizottság küldöttértekezletére Révész Ferenc és Uray Béla elvtársakat javasolta a tagság.

A Szakszervezeti Tanács ezt követően soraiból az alábbi Szakszervezeti Bizottságot választotta meg:

Kertész Pál elnök, bérfelelős,	28-as könyvtár,	293-033
Uray Béla titkár,	6-os könyvtár	468-392
Bornemissza Lászlóné bizalmi felelős,	Közp. olvasószolgálat	
Csomor Tibor társadalmi munkavédelmi felügyelő,	Közp. Bibliográfiai osztály	
Forgács Tiborné munkaszervezési és munkaszervezési felelős,	44-es könyvtár	138-037
Husztai Jánosné egészségügyi felelős,	25-ös könyvtár	474-452
Jancsovics Klára kultur- és sportfelelős,	8-as gyermekkönyvtár	688-476

Molnár József gazdasági felelős,	Közp. perlés	
Tóth Sándorné ifjúsági felelős,	20-as könyvtár	356-049
Vukán Viktória családvédelmi és nőfelelős,	25-ös könyvtár	473-452
Zsukovszky Ervinné TT-elnök,	Közp. Olvasószolgálat	

Szakszervezeti alapszervünk ujoman választott vezető testületeinek munkájukhoz jó egészséget, sok sikert kívánunk.

AZ ÚJ KULTURÁLIS ALBIZOTTSÁG TERVEIRŐL

Október 28-án ujjaalakult a SzB kulturális albizottsága. A csoport vezetésére Jancsovic Klárát, a 8-as gyermekkönyvtár vezetőjét kérték fel. A csoport munkájában részt vesz : és az alakuló ülésen képviseltette magát a könyvtár KISz- és Sportszervezete.

A SzB kulturális albizottságának célkitűzése, hogy a könyvtár dolgozóit közös, színvonalas kulturális élményekhez juttassa. Feladata továbbá a társadalmi ünnepek műsorainak összeállítása. Nem vár ránk könnyű munka, hiszen a kultúra hivatásos terjesztői magas művészi színvonalának mércéjét meg sem közelithetjük. Más módon kell közeljutnunk "közönségünkhöz". Az albizottság olyan kulturális élményeket szeretne nyújtani a könyvtárosoknak, amelyekhez egyedi módon nehezebb hozzájutniuk. Ezért is tekintjük feladatunknak, hogy a Könyvtár dolgozóinál rendszeresen tájékozódjunk a felmerülő igényekről és a lehetőségekhez mérten ezeket ki is elégítsük.

Munkánk, hivatásunk színvonalasabb ellátása és önmagunk fejlődése érdekében szükség van arra, hogy a csoport eredményesen működjön. Kizárólag a csoport lelkesedésével eredményeket viszont nem érhetünk el, hanem csak mindannyiunk összefogásával, támogatásával.

A csoport tagjai szűkebb körben, saját könyvtárunkban már végeztek "mini felméréseket". Az itt kapott ötletek azt a kívánságot jelezték, hogy túl kell lépnünk irodalomcentrikus szemléletünkön. A társművészeti ágak - jó film, zene, képzőművészet - iránt nagyobb az érdeklődés: jó lehetőséget kínál, ha turista-szakosztályunkkal szorosban együttműködünk. Márffy István javaslatai sok szint, ötletet adtak ehhez.^x

Az albizottság ülésén az alábbi javaslatok hangzottak el: Szeretnék a könyvtárosok, ha a szakszervezeti albizottság hozzásegítené őket a legjelentősebb archiv fil-

mek megtekintéséhez. Felmerült a martonvásári hangversenyek közös meghallgatásának igénye. Több helyről elhangzott a kérés, hogy részint TIT előadásokon, részint közös tárlátogatásokon ismerkedjünk meg behatóbban a modern képzőművészeti irányzatokkal és alkotásokkal. Jó lenne olyan hiresebb épületeket, intézményeket megtekintenünk, illetve munkájukat megismernünk, amelyek egyéni látogatók számára hozzáférhetetlenek. /Parlament, Széchényi könyvtár Hungarica gyűjtemény, TV, Rádió, Szépművészeti Múzeum restauráló mihelye, stb./

A Turista Szakosztállyal közösen a következő programjavaslatok hangzottak el: nagyobb vidéki könyvtárak megtekintése, hiresebb műemlékvárosok látogatása, sajátosan helyi jellegű vidéki városok tárlatainak, kiállításainak megtekintése. Kellő jelentkező és áldozatkész szervezők esetén megvalósítható külföldi túra is.

A kulturális albizottság ezuton is kéri a kollegákat, hogy igényeiket, észrevételeiket, javaslataikat juttassák el az albizottság tagjaihoz:

Jancsovics Klára	8. gyermekkönyvtár	688-476
Baán Magdolna	35. könyvtár	477-143
Gerzsényi Istvánné	8. gyermekkönyvtár	
Kovács Eszter	47/1. könyvtár	833-974
Nagy Emilné	katalogizáló	330-580
Vándor Katalin	9. könyvtár	343-117

BAÁN MAGDOLNA - JANCISOVICS KLÁRA

^x Nagy Emilné, a MKE részéről vállalta, hogy az egyesület programjairól rendszeresen értesíti az albizottság tagjait.

Ez történt...

... a felnőtt könyvtárakban

Osztályfőnöki óra keretében két alkalommal mutatta be az 1-es könyvtárat Meiszner Tamásné a középiskolásoknak.

Ipari tanulóknak tartott egészségügyi felvilágosító előadást Doboss László a 7-es könyvtár szervezésében./Az ipari-tanuló otthon helyiségében./

A Landler Jenő gimnázium első osztályos tanulói ellátogattak a 16-os könyvtárba, ahol Kuli Ágota ismertette a könyvtári tájékozódás módját és a könyvtári tagság feltételeit.

"Csak tiszta forrásból" volt a címe a 34-es könyvtár Bartók emlékünnepélyének. A megemlékezést Mátyás Jánosné zenetanár tartotta.

A XII. kerület általános- és középiskoláinak kijelölt pedagógus-könyvtárosai december 8-án tartották alakuló értekezletüket az Arany János Gimnáziumban. A XII. kerületi Szabó Ervin könyvtárakból Tóth László és Farkas Jánosné könyvtárvezetők vállalták, hogy bekapcsolódnak a továbbképzés munkájába és tapasztalatcseréken vendégül látják könyvtáraikban a pedagógus-könyvtárosokat.

A 38/1-es szabadsághegyi fiók a közelmúltban újra megkezdte működését.

A 38/2-es farkasréti fiók december 1-én ugyancsak megnyílt és a XII/2 pártalapszervezet egyik helyiségében kölcsönöz. Alapterülete az eddiginek kétszeresére bővült és külön válogatási lehetőséget biztosít a felnőtt- és a gyermek-olvasóknak.

A XII. kerületi Népművelési Tanács december 4-i ülésén könyvtári napirend szerepelt.

Összejövetelek a Művelődési Körökben

Ujra alakult a 13-as, 18-as, a 39-es és a 43-as könyvtár Művelődési Köre. Első alkalommal a programot beszélték meg.

A 13-as könyvtár Művelődési Körének fiataljai a kerület egyik filmszínházában közösen nézték meg a Rómeó és Júlia c. filmalkotást s ezt követően vitatták meg a film mondanivalóját.

A 20-as könyvtár Művelődési Körében előadássorozat indult a művészetekről. Október 13-án Gyertyán Ervin beszélt a művészetek szerepéről az ember életében. November 17-én Az ókor művészetéről Artner Tivadar tartott előadást.

A Kaláka zenei együttes műsoros estjét hallgatták meg a 23-as könyvtár Művelődési Körének fiataljai október 28-án. Az együttes műsorában magyar és külföldi költők megzenésített versei szerepeltek.

Esti gimnáziumi első osztályos hallgatók jöttek össze október 7-én a 28-as könyvtárban a program megbeszélésére.

Október 21-én és november 4-én A táj és az ember kapcsolatának megjelenése a szépirodalomban címen Golding: A legyek ura; Csoóri-Kósa: Itélet és Fekete: Köd c. alkotásait beszélték meg.

November 18-án Illyés és Áprily verseket vitattak meg.

A foglalkozásokat Császár Ilona könyvtáros vezette.

A 35-ös könyvtár Művelődési Körében október 14-én lengyel kisfilmeket tekintettek meg a fiatalok.

Október 21-én "Ifjúság és az élet" c. vitaest volt a fiatalok problémáiról. A vitát Mikó Zoltán vezette.

Október 28-án Orvosság a szerelemre c. lengyel filmet nézték meg.

November 4-én vetélkedő volt a társadalmi együttélés problémáiról.

November 11-én Eizenstein; szovjet film a nagy rendező életéről és munkáiról szóló program volt.

November 18-án: Vita a modern mai magyar irodalomról. A vitát Némethy Márta könyvtáros vezette.

A 37-es könyvtár Művelődési Körének október 13-i összejövetelén kedvenc verseikről beszélgettek a fiatalok. A foglalkozást Ádler Ágnes könyvtáros vezette.

November 2-án a Szerelmesfilm c. filmet nézték meg, utána Szabó István filmankétot tartott.

Politikai Körükben október 6-án a Közel-keleti helyzetről hallgattak beszámolót, majd Nyerges András költővel beszélgettek.

Október 20-án a nyugati diákmozgalmakról vitatkoztak, utána Simor András költőt látták vendégül.

November 3-án általános szociológiai előadást tartott Csaba János egyetemi hallgató, majd A tűzön nincs átkelés c. filmet nézték meg.

November 17-én A csehszlovákiai helyzetről beszélgettek, majd Fábri Péter középiskolás tanuló verseit vitatták meg.

November 24-én megtartották a két kör összevont klubestjét.

A 43-as könyvtár Művelődési Körében november 23-án szabad program, irodalmi társasjáték és ismerkedés volt.

A 44-es könyvtárban október 14-én Herskovits Mária pszichológus beszélgetett a fiatalokkal pályaválasztási problémáikról.

Október 22-én vita volt gazdasági életünkről. A vitát Sas György vezette.

November 4-én A felnőttek és én címmel - könyvtárosok vezetésével - vita volt nemzedéki problémákról.

November 18-án író-olvasó találkozón beszélgettek Jókai Annával.

A 48-as könyvtárban a zenei műfajokról tartott előadássorozatot Somorjai József zene-tanár október 7-én, október 28-án és november 11-én.

Október 14-én és november 18-án Dósa Katalin művészettörténész az avantgarde művészi és társadalmi gyökereiről tartott előadást.

Október 21-én Sartre: Az ördög és a jóisten című drámáját vitatták meg Schlett István vezetésével.

Október 28-án Barátságáról, szerelemről, családról vitatkoztak Maruszkai József vezetésével.

✖

A Kerületi Könyvtárak Osztályának munkatársai is résztvettek az iskolai könyvtárosok három csoportos találkozásán, amelyeket Ugrin Gáborné szakfelügyelő szervezett. Uj

lehetőség ez a forum a kerületi és iskolai könyvtárosok aktiv együttműködésének kialakításához.

■

Ének Leninről címen értékes, hasznos kiadványt jelentetett meg a Heves megyei Könyvtár. A gyűjtemény a Lenin-dalok, zeneművek bibliográfiája, az első kísérlet arra, hogy összegezze a magyar nyelvű Lenin-énekek eredetét és útját. A gyűjtés, az összeállítás lelkiismeretes munkája Tiszay Andor régi munkatársunkat dicséri.

... a gyermekkönyvtárakban

Az év utolsó negyedében sűrűsödnek a tennivalók a gyermekkönyvtárakban. Ilyenkor csoportosan keresnek fel bennünket az iskolák különböző osztályai, napközis csoportjai. Ezek a látogatások nemcsak a gyermekek, hanem a könyvtárak számára is eseményt jelentenek, különösen az olvasószervezés szempontjából. A látogatók közül sokan az első ismerkedés élményének hatása alatt válnak a könyvtár tagjává. A könyvtárak előre felkészülnek az osztályok fogadására. Végigvezetik a gyerekeket a könyvtárban, ezenkívül könyvismertetést, fejtörő-játékot, stb. tartanak. A későbbiekben sok olyan foglalkozást is szerveznek a könyvtárosok, amelyek az iskola tantervéhez és az úttörőfeladatokhoz kapcsolódnak.

Jelentős esemény volt Kőbányán a "Könyv és az ifjúság ünnepi találkozója", melyet a kerület valamennyi iskolájában - nyolc kulturális szerv közreműködésével szerveztek meg. A fő szervezési feladatokat a 12-es gyermekkönyvtár vállalta. A kerület vendégei voltak Halasi Mária, Gergely Márta, Kántor Zsuzsa, Aszódi Éva, Örsi Ferenc, Rónaszegi Miklós, Tatay Sándor. A Bölcs Bagoly könyveiből vetélkedőt tartott Vörös Károlyné, a Móra Ferenc Ifjúsági Könyvkiadó munkatársa. A vidám játékdélután záróünnepélyét a kerületi Úttörőházban Mikó Zoltán tartotta. A könyvhét során valamennyi iskola tanulói író-olvasó találkozón, könyvvetákon, könyvtárismertető előadásokon vettek részt. Ez az összetett könyvpropaganda egyúttal a könyvtár, az olvasás propagandája is volt. A szervezésben és rendezésben résztvevők nagyon eredményesnek tartották ezt a közös akciót.

A 34-es könyvtár gyermekrészlegében december 8-án tartalmas író-olvasó találkozó zajlott le, a környékbeli iskolák irodalmi szakköreinek részvételével. Hárs Lászlót, kedvelt írójukat ostromolták kérdéseikkel a gyermekek. Az Olvasónapló-pályázat résztvevői könyvjutalmat kaptak.

Bartók Béla halálának 25. évfordulójára emlékeztek a 4, 6, 15, 38, 44-es gyermekkönyvtárakban és a 23, 39, 40-es részlegben. "Utam a zenéhez" címmel Kodály Zoltánról tartottak ismertetést a 17-es könyvtárban.

Irodalmi foglalkozást tartott pl.: a 4, 15, 23, 24, 36, 41, stb. könyvtár. Néhány

példa a témákból: Népballadák, mondák, regék, - Milyen az ősz, - Őszi vásár, - Salten osztrák író halálának 25. évfordulójáról, - Beszélgetés Hegedüs Géza műveiről, - /ez egyben az író-olvasó találkozóra való felkészülést szolgálta/ - Nyugat nemzedéke, - A Pál utcai fiúk, - 20 éves a Móra Ferenc Ifjúsági Könyvkiadó, - Uj könyvek ismertetése.

A Kisdobos szerkesztői: Osvát Erzsébet és Gálné /propagandista/ találkoztak a csepeli 17-es gyermekkönyvtár olvasóival.

Az újpesti Uttörőházban rendezett vers, mese, prózamondó versenyen a 41-es könyvtár munkatársa zsűritagként vett részt.

✱

A Nagy Októberi Szocialista Forradalom tiszteletére olvasási versenyt szerveztek a 3-as gyermekkönyvtárban a Dózsa György úti iskolával együttesen. Az irodalmi szakkör tagjai műsort adtak a 6-os gyermekkönyvtárban, a 16-os könyvtárban a könyvbarát szakkör tagjai emlékeztek meg az évfordulóról, a 4-es csillagtelepi könyvtárban a napközisek részére ismertették a Történetek Leninről c. könyvet. Ezt követően lemezzről Lenin hangját hallgatták meg.

✱

A 15-ös gyermekkönyvtárban december 8-án az 1. sz. iskola irodalmi szakköre és a 4. sz. iskola egyik VI. osztályos úttörő raja vetélkedővel egybekötött ünnepségen emlékezett meg a DIVSZ megalakulásának 25. évfordulójáról.

Változatos és színes témák szerepeltek a gyermekkönyvtárak ismeretterjesztő csoportos foglalkozásain. A 16-os könyvtárban a történelmi szakkör tagjai kerestek anyagot úttörőcsapatuk névadójáról, Ohlepkó Edéről. Ugyancsak itt a 4-es számú iskola három őrséje vetélkedőt rendezett Budapest, illetve Kispest történetéből. A csillagtelepi könyvtárban nyolc alkalommal a napközisek részére tartottak foglalkozást: Ősz a természetben, művészetben, irodalomban, - Barátaink az állatok, - Ekkora, akkora, mekkora?, - Budapest és környéke, - A szovjet kultúra napja. Az Ezeremester folyóirat bekötött évfolyama felhasználásával - Mit adjak, mit kérjek karácsonyra?, - hasznos megbeszélést tartottak. A 38-as gyermekkönyvtárban: Az ösvény titkai címmel a Bölcös Bagoly sorozat könyveiből tartottak ismertetést. Más alkalommal - Ismerkedés nagy művészekkel - címmel képzőművészeti foglalkozást szerveztek.

A Szovjet Kultúra Hete alkalmából vetített képes előadást tartottak Moszkváról, Jerevánról a 43-as részlegben.

Élővilág címmel két V. oszt. tanulói részére természettudományos könyveket ismertettek az Illatos úti fiókkönyvtárban. A Fegyveres erők napja alkalmából megrendezésre kerülő úttörő akadályverseny egyik állomása volt a 23-as Aszódi u.-i könyvtár. A paj-

tások feladata az volt, hogy a szabadságharcról, Tanácsköztársaságról, a felszabadulásról szóló, stb. könyveket válasszanak ki.

A IV. kerületi Uttörőházban a 41-es könyvtár és a Langlet Waldemár úti iskola közös szervezésében Rádai Ödön és az úttörők találkozója került sor. A jól előkészített találkozóról a rádió "Harsan a kürtszó" műsora részére készített riportot.

Jólsikerült találkozó volt a 39-es könyvtárban, melyen részt vett a Föld és Ég című folyóirat szerkesztőségéből Dr. Kulin György és Dr. Vasváry Artur, valamint a könyvtár 60 jól felkészült olvasója.

A 3-as gyermekkönyvtár 18 olvasója látogatást tett a Közlekedési Múzeumban, hogy ismereteit gyarapítsa.

✘

Alsótagozatos olvasók részére meseórát, játékos foglalkozást tartottak az alábbi címekkel: - Mesegyűjtők, meseírók, - Kincskereső kisködmön, - Ki, mit tud játszani, - Uj meséskönyvek, - Mese a hét királyfiról, - Mátyás mesék, - Fából faragott királyfi, - Bűvös bárány, - Mese és játék, - A kis Mukk, - Mesét mondunk a kisdobosoknak, - Keleti népek meséi, - Surr, a kicsi gyík, - Látogatás a téli Meseországban, - Kirándulás a mesék birodalmába, - stb. /4, 5, 6, 17-es gyermekkönyvtárban, és a 3, 15, 16, 19, 24, 36, 40, 41-es részlegben./

✘

Könyvtárbemutatót és katalógusjátékot tartottak a 3, 5, 16, 17, 19, 24, 40, 41-es, stb. könyvtárban, a különböző osztályok és napközis csoportok részére.

Több kerület pedagógusainak és könyvtárosainak bemutatták az 1-es és 5-ös gyermekkönyvtárat. A 38-as gyermekkönyvtár eredményes kapcsolatot tart a XII. ker. Kiss János altábornagy utcai Tanítóképző igazgatójával, s közös megbeszélés alapján a képző egyes évfolyamai csoportonként látogatást tesznek a könyvtárban. A könyvtár bemutatásán kívül tájékoztatást kapnak az iskolák és könyvtárak együttműködéséről; ennek szerepéről a gyermekek nevelésében.

Személyi hírek

Kitüntetések

Szeretettel köszöntjük Féja Gézáét kedves volt kollégánkat 70. születésnapja alkalmából. Örülünk, hogy az Elnöki Tanács ez alkalommal a Munkáéremrend Arany fokozatával tüntette ki.

Sárdy Károly munkatársunkat november 7-e alkalmából az intézetvezetőség a "FSZEK kiváló dolgozója" kitüntetésben részesítette;

Sándor Ottóné munkatársunkat az MSZBT aranykoszorus jelvényével tüntették ki;

Maruszki József munkatársunk a Budapesti KISZ Bizottság mellett működő kulturális bizottságban végzett jó munkájáért a KISZ KB. dicsérő oklevelét kapta.

Jutalmazások

November 7-e alkalmából jó munkája elismerésül 132 munkatársunk kapott pénzjutalmat: 44-en a központból, 88-an a hálózatból. Négy dolgozónk jutalomszabadságban részesült.

Céljutalmat kaptak az alábbi munkákért:

Hargitai Nándorné - Bálint Lehelné: Mit olvasnak a gyermekek a 3-as könyvtár gyermekrészlegében ?	2000.- Ft
Csoma Mihályné: Irodalmi antológiák analitikus feltárása	1300.- Ft
Dudás Franciska: A gyermekek olvasóvá nevelésének feltételei, lehetőségei és eredményei a Csepel-Csillagtelepen	1200.- Ft
Orbán Istvánné: A fizikai dolgozók gyermekeivel való foglalkozás a 39-es könyvtár gyermekrészlegében	900.- Ft
Tóth Dezsőné - Regéczy Marianna: 14-18 évesek a könyvtárban	900.- Ft
A 18-as könyvtár kollektívája: Vizsgálat a szabadpolc használatáról	600.- Ft
Jellinek Lászlóné - Bárány Éva - Pályi Dénesné: Munkásszülők gyermekei- nek olvasmány-igénye a 4-es könyv- tárban	600.- Ft
Zachár Zoltánné - Petri Béláné: A részletes állományelemzés nem írásos publikálására szánt anyag	600.- Ft

Jutalmat kaptak az alábbiakért:

Weisz Sándorné: Száz középiskolás olvasási igénye a 10-es könyvtárban	1000.- Ft
Bene Lászlóné: Munkaszervezési kérdések a 11-es könyvtárban	600.- Ft

November 7-e alkalmából a kerületi tanácsok a következő munkatársainkat részesítették jutalomban:^x

Pénzjutalom:

Meiszner Tamásné, 1-es könyvtár, az V. kerületi tanácstól;

^x A fentiekben könyvtárainknak lapunk részére küldött jelentéseire támaszkodhattunk csak. Ezeket közöljük. Szerk.

Zachár Zoltánné, 14-es könyvtár, az V. kerületi tanácstól;
Bezsák Lászlóné, 24-es könyvtár, a XVIII. kerületi tanácstól;
Bátori Mária, 27-es könyvtár, a XX. kerületi tanácstól;
Szöllősi Istvánné, 29-es könyvtár, a XV. kerületi tanácstól;
Véghelyi Gusztávné, 31-es könyvtár, a XVIII. kerületi tanácstól;
Halmai Istvánné, 37-es könyvtár, a II. kerületi tanácstól;
Ádler Ágnes, 37-es könyvtár, a II. kerületi tanácstól;
Gebri Mária, 38-as gyermekkönyvtár, a XII. kerületi tanácstól;
Tóth László, 38-as könyvtár, a XII. kerületi tanácstól;
Talpas Mihályné, 43-as könyvtár, a XIV. kerületi tanácstól;
Ecsedi Klára, 46-os könyvtár, a XXI. kerületi tanácstól;
/1970. okt. 29-én, a kerületi Népművelők Napján./

Tárgyjutalom:

Petri Béláné, 14-es könyvtár, az V. kerületi tanácstól;
Pataki Ferencné, 5-ös könyvtár, az V. kerületi tanácstól;

Könyvjutalom:

Drexler Béláné és Godányi Ákosné, 2-es könyvtár, a VIII. kerületi tanácstól;

Jutalom:

Sarlós Kálmán, 41-es könyvtár, a IV. kerületi tanácstól;
Forgács Tiborné, 44-es könyvtár, a VIII. kerületi tanácstól.

Köszönet:

Farkas Róbert, a XIII. kerületi tanács Népművelési Tanácsa elnöke Jellinek Lászlónénak, a 4-es könyvtár vezetőjének, a felszabadulás 25., Lenin születésének 100. évfordulója méltó megünnepléséért, a Népművelési Tanács által összeállított koordinációs program előkészítéséért; eredményes jó munkájáért írásbeli elismerését, köszönetét fejezte ki.

Kinevezések:

Az igazgató könyvtárosoknak nevezte ki Bakos Lenke Évát /6-os könyvtár/, Dénes Alexandrát /34-es könyvtár/, Gattyán Ágnest /14-es könyvtár/, Hegedüs Györgyöt

/28-as könyvtár/, Horváth Magdolnát /KKO/, Lendvai Klárát /27-es könyvtár/, Szelezcky Máriát /10-es könyvtár/, Szenttornyai Máriát /27-es könyvtár/, Szücs Ferencné /9-es könyvtár/, Vándor Katalint /9-es könyvtár/ és Vereckei Ágnes /1-es könyvtár/; raktárkezelőknek: Bordás Lajosné /1-es gyermekkönyvtár/, Farkas Antalnét /37-es könyvtár/, Németh Miklósnét /7-es könyvtár/, Ródé Ignácnét /Központ/, Somogyi Jánosné /2-es könyvtár/, Schneider Andrásné /25-ös könyvtár/, Szabó Sándornét /2-es könyvtár/, Varga Bélánét /14-es könyvtár/ és Várhegyi Jánosné /19-es könyvtár/; a Központi műhelybe: Jóni Károly asztalost.

Uj munkatársaink:

Baksa Rezsóné könyvtáros, a 4-es, Balogh Györgyné könyvtáros, a 6-os, Bán Irén könyvtáros, a Központ, Eördögh Judit könyvtáros, a 6-os gyermekkönyvtár, Farkas Viola könyvtáros, a 7-es gyermekkönyvtár, Gálik Eszter könyvtáros, a 11-es, Hajdu Katalin könyvtáros, a 10-es, Héra Istvánné könyvtáros, a 18-as, Lakatos Lászlóné könyvtáros, a 4-es, Mészáros Gabriella könyvtáros, a 11-es, Müller Péter könyvtáros, a 11-es, Nagy Mária könyvtáros, a 4-es, Péterffy Tamás könyvtáros, a 2-es, Somló Zsuzsanna könyvtáros, a 8-as, Vajda Péterné könyvtáros, a 2-es, Vass Éva könyvtáros, a 6-os, Váczi Lászlóné könyvtáros, az 1-es gyermekkönyvtár; Légrádi Sándorné adminisztrátor, a Központ; Horváth Györgyné raktárkezelő, a 24-es, Tóth Jánosné raktárkezelő, a 26-os, Varga Istvánné raktárkezelő, a 44-es; Gacsov Petrov Georgi fűtő, a Központ és Gulyás János fűtő, a Központ munkatársai.

Áthelyezések:

Balogh Istvánt a 4-es könyvtárból a KKO-ra, Benczur Ágnes az 5-ös gyermekkönyvtárból a 19-es könyvtárba, Breitner Juditot a KKO-ról a 47-es könyvtárba, Hölgyesi Györgyöt a KKO-ról a 15-ös gyermekkönyvtárba, Kisbán Lajosné a 28-as könyvtárból a 29-es könyvtárba, Maruszkai Józsefnét a 18-as könyvtárból a 10-es könyvtárba /könyvtárvezető helyettesi minőségben/, Matolcsy Tamásné a 20-as gyermekkönyvtárból a KKO-ra, Virág Balásznét a 26-os könyvtárból a 23-as könyvtárba és Weisz Sándornét a 10-es könyvtárból a KKO-ra helyezte az igazgató.

Kilépések:

Bazán László, a Központ, Benkő Attiláné, a Központ, Gábor Györgyné, a 29-es, Hopp Gyözőné, a 10-es, Kocsis Kálmánné, a 6-os, Lakatos László, a 4-es, Marjai Jánosné, a 44-es /felmondás a könyvtár részéről/, Nagy Józsefné, a 24-es, Németh Zsuzsanna, a 38-as gyermekkönyvtár, Plutzer Györgyné, a 3-as, Simon Ferenc, a Központ, Somogyi J. Dénesné, a 22-es, Szabó László, a Duplum, Szentes Miklós, a Központ, Szitás Zsuzsa, a 7-es, Tátrai Lászlóné, a 32-es, Dr. Tolnai György, a Központ, Vastag Ferencné, a 30-as és Váczi Lászlóné, az 1-es gyermekkönyvtár munkatársai.

Nyugdíjazás:

Arató Béláné, a 12-es könyvtár, Beán Kálmánné, a Központ, Beck Lajosné, a 25-ös könyvtár, Bede Frigyesné, a 14-es könyvtár, Bukováczi Jenőné, a 4-es könyvtár, Cséry Gyuláné, a Központ, Kerekes Ferencné, a 34-es könyvtár, Koziel Ferenc, a Központ, Liki Jánosné, a 38-as gyermekkönyvtár, Lőcsey Imréné, a 24-es könyvtár, Niederecker Józsefné, a Központ és Trink Károly, a 28-as könyvtár dolgozója nyugdíjba vonult.

Amit tettek éveken, évtizedeken át a könyvtárunkért sikeres, eredményes volt. Szorgalmas munkájukat megköszönve, megérdemelt pihenésükhöz jóegészséget kívánunk.

A Könyvtári Híradó nevében ezúton köszönjük meg Cséry Gyulánénak - szerkesztőségünk Burijának - a tíz évi szorgalmas, lelkiismeretes munkáját, amivel lehetővé tette, hogy lapunk időben az olvasókhöz jusson.

Születés:

Lintner Ferencné /Központ/ munkatársnőnknek 1970. november 7-én kislánya született: Judit; Sándor Ottóné /Központ/ munkatársnőnknek 1970. november 22-én kislánya: Ottó. A szülőknek gratulálunk, a könyvtáros-gyermekeknek jóegészséget kívánunk.

Felelős kiadó a Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár igazgatója

Készült a FSZEK sokszorosítójában

Engedélyszám: III/P/21/300/968

Szerkesztőbizottság: Bárány Éva, Dobos Piroska, dr. Ecsedy Andorné,
Farkas Józsefné, Gáliczky Éva, Márffy István és Sándor Ottóné

Felelős szerkesztő: Vasvári István

Főszerkesztő: Szőke Tiborné

Terjedelem: 7 A/5 iv

Táskasz.: 70/35

Példányszám: 400

TARTALOMJEGYZÉK

Tovább a Lenini uton	Révész Ferenc	1
Tájékoztató munkánk helyzete a kerületi könyvtárakban	Márffy István	3
Együtt az olvasó ifjuságért	Havas Katalin	5
Kerületi népművelők napja Csepelen	Ecsedi Klára Úrögi Erzsébet	6
A 37-es könyvtár művelődési körének munkája	Ádler Ágnes	8
Az állományelemzés tapasztalatai a gyermekkönyvtárakban	Paál Éva	10
Látogatás egy „egész napos” iskolában	Óhegyi Pálné	11
Foglalkozás a napközis gyerekekkel a 37-es könyvtárban	Bartha Lajosné	12
Látogatás a bibliográfiai osztályon	Pataki Ferenc	13
Vendégünk volt Lengyelországból...	Kazimierz Ewin	14
Impressziók a Pécsi Ifjúsági Könyvtárról	Maruszkai József	17
Hat könyvtár véleménye az új olvasótermi nyilvántartásról	Farkas Józsefné	19
Öröm és gond a 22-esben	Vasvári István	21
Hosszutávu festés mázolás	Lakatos Józsefné Fleckentstein Sándorné	23
Dolgok, kapcsolatok, viszonyok	Maruszkai József	24
KIADVÁNYAINK		
Gáliczky Éva: Két kongresszus között	Plenk Anna	25
Engels Frigyes - Dokumentumok	Lakos Katalin	26
Visszhang munkánkról		27
Szabó Pál	Vereckei Ágnes	28
Oktatási hírek egy előadás margójára	Mitru Ibolya	29
A személyiség szerepe a szocializmusban	- y	30
„Fiatalkori” csinytevéseink	Tiszay Andor	31
Kaptuk az alábbi karácsonyi és újévi üdvözlő - táviratokat	Vasvári István	33
Igazgatósági ülések		35
Párthírek		36
KISZ-hírek		36
Szakszervezeti életünk		37
Az új kulturális albizottság terveiről	Baán Magdolna Jancsovics Klára	42
Ez történt...		43
Személyi hírek		51